

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ ДОПИНГА У СПОРТУ

Члан 1.

У Закону о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, бр. 111/14 и 47/21), члан 10. мења се и гласи:

„Члан 10.

Надлежни национални спортски савез из члана 4. овог закона дужан је:

1) да не призна спортски резултат у чијем постизању је учествовао допинговани спортиста;

2) да не дозволи учешће на спортској приредби спортисти, спортском стручњаку и другом лицу у ингеренцији националног спортског савеза коме је изречена мера због допинга, или је изречена, у складу са овим законом, казна због учињеног кривичног дела или прекршаја;

3) да донесе програм антидопинг деловања и достави га Антидопинг агенцији у року од 15 дана;

4) да обезбеди стално индивидуално медицинско праћење категорисаних спортиста и у том циљу донесе потребне акте и предузме конкретне мере;

5) да спортским правилима и у сарадњи са антидопинг агенцијом обезбеди да се чланови савеза, а посебно спортски стручњаци и регистровани спортисти свих узрасних категорија непрекидно, а најмање једанпут годишње, обавештавају и едукују о важећим прописима који се односе на допинг у спорту и штетним последицама по здравље употребе допинг средстава;

6) да спортским правилима обезбеди да свако лице које је члан савеза или је на други начин у надлежности савеза да поштује, примењује, подржава и спроводи мере на спречавању допинга у спорту утврђене у складу са овим законом, а када утврди да одређено лице није испунило такву обавезу, да предузме одговарајуће мере, које морају да укључују и могућности искључења из одређених будућих спортских догађаја или свих спортских догађаја који се одвијају у одређеном временском периоду;

7) да одреди одговорно лице, односно одговарајућег спортског стручњака за надзор над спровођењем мера за спречавање допинга;

8) да најмање 21 дан пре одржавања такмичења које организује, или које је под његовом контролом, пријави такмичење Антидопинг агенцији, као и да најкасније до краја текуће године достави Антидопинг агенцији календар такмичења за наредну годину;

9) да најмање једанпут у шест месеци обавести Антидопинг агенцију о плановима тренинга и припрема врхунских спортиста и националних спортских репрезентација;

10) да ускрати у потпуности финансирање спортиста, спортских стручњака, спортских организација и других лица која не поштују важећа антидопинг правила;

11) да контролише антидопинг програме својих чланица, као и спровођење тих програма;

12) да на крају године обавести министарство надлежно за послове спорта и Антидопинг агенцију о мерама за борбу против допинга предузетим у току године;

13) да у спорту у коме се такмиче животиње утврди и спроведе антидопинг правила за животиње које учествују у том спорту, у складу са правилима Антидопинг агенције и надлежног међународног спортског савеза;

14) да не дозволи обављање било које спортске активности и спортске делатности или било које функције у оквирима надлежности савеза лицу коме је, у складу са овим законом, изречена мера због повреде антидопинг правила или кривична или прекршајна казна, за време трајања изречене мере, односно казне;

15) да изван спортских такмичења и на спортским такмичењима у ингеренцији савеза организује током године допинг контроле и да сноси трошкове њиховог спровођења, у складу са овим законом и годишњим планом допинг контроле утврђеним од стране Антидопинг агенције;

16) да промовише јачање вредности спортске етике, фер плеја и здравља спортиста;

17) да пријаве Антидопинг агенцији и надлежном међународном спортском савезу сваку информацију која указује на повреду или је у вези са повредом антидопинг правила и да сарађује са Антидопинг агенцијом и другом овлашћеном антидопинг организацијом у спровођењу истраге;

18) да захтевају од својих чланова да пријаве све информације које указују или се односе на повреде антидопинг правила и да учествују у истрагама које спроводи Антидопинг агенција или било која друга овлашћена антидопинг организација која има надлежност за спровођење истраге;

19) да усвоји правила за заштиту лица из члана 3. став 1. тачка 11) овог закона;

20) да поштују и примењују мере које донесе Антидопинг агенција у складу са ставом 5. овог члана.

Надлежни национални спортски савез који не поштује све обавезе из става 1. овог члана не може добијати средства из јавних прихода.

Одредбе става 1. тач. 1), 2), 3), 5), 6), 7), 10), 11), 14), 17), 18), 19) и 20) и става 2. овог члана сходно се примењују и на друге спортске савезе, спортска друштва, спортске организације и стручна спортска удружења.

Антидопинг агенција доноси правила о усаглашавању антидопинг активности Антидопинг агенције и надлежних националних спортских савеза утврђених у ставу 1. овог члана са Светским антидопинг кодексом и овим законом.

Када Антидопинг агенција утврди да надлежни национални спортски савез или друга организација у области спорта из става 3. овог члана није ускладила своја правила са Светским антидопинг кодексом и овим законом или их није применила или их се не придржава, може против те организације предузети мере утврђене овим законом, Светским антидопинг кодексом и правилима из става 4. овог члана."

Члан 2.

У члану 16. став 2. број: „7” замењује се бројем: „4”.

Члан 3.

У члану 26. став 1. реч: „утврђују” мења се речју: „утврђује”, а речи: „и надлежни национални спортски савез” бришу се.

У ставу 4. речи: „по жалбама на првостепене одлуке дисциплинских органа надлежних националних спортских савеза о повредама антидопинг правила, као и за првостепено одлучивање” бришу се.

Став 7. мења се и гласи:

„Чланове Антидопинг одбора именује министарство надлежно за послове спорта, и то шест дипломираних правника и три доктора медицине који имају најмање три године релевантног искуства у струци.”

Члан 4.

У члану 27. став 1. број: „7” замењује се бројем: „4”.

Став 5. мења се и гласи:

„У поступку изрицања мера лицима одговорним за допинг мора се поштовати њихова личност и право на одговарајућу правну заштиту (поштовање приватности, правовремени претрес, јемчење права на правно изјашњење, поштено, стручно, оперативно независно и непристрасно тело за претрес, право на заступника о личном трошку, увид у списе, подношење доказа, стандарде у погледу доказивања допинга, благовремено информисање, правовремена, писмена и образложена одлука, право на жалбу и др.)”

Члан 5.

У члану 40. став 1. тачка 7а) број: „8” замењује се бројем: „5”.

Члан 6.

Постојеће организације у области спорта дужне су да ускладе своју организацију, рад и опште акте са одредбама овог закона у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Антидопинг агенција донеће акте за које је овлашћена овим законом у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту садржан је у члану 97. став 10. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 98/06), којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује систем у области спорта.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Важећи Закон о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 111/14 и 47/21) усвојен је 15. октобра 2014. године. Ступио је на снагу и примењује се од 23. октобра 2014. године, осим одредби члана 3. став 1. тач. 9) и 10) које су почеле да се примењују 1. јануара 2015. године. Закон о спречавању допинга у спорту (у даљем тексту: Закон) се у тренутку доношења темељио на Европској конвенцији о спречавању допинга у спорту Савета Европе, Међународној конвенцији против допинга у спорту УНЕСКО-а, коју је Република Србија ратификовала 2009. године („Службени гласник РС”, број 38/09) и Светском антидопинг кодексу из 2013. године, чије одредбе су ступиле на снагу 1. јануара 2015. године, уз уважавање упоредноправних решења. Закон је измењен усвајањем Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту 10. маја 2021. године. Закон о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту, ступио је на снагу и примењује се од 18. маја 2021. године. Разлог за приступање изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту била је потреба усаглашавања закона са изменама Светског антидопинг кодекса из 2019. године, чије одредбе су ступиле на снагу 1. јануара 2021. године.

Од измена и допуна закона из 2021. године, ситуација у погледу правног уређења борбе против допинга у спорту на међународном плану је битно измењена, првенствено услед усвајања нових измена Светског антидопинг кодекса из 2025. године, чије одредбе ступају на снагу 1. јануара 2027. године.

Разлог за приступање изменама Закона о спречавању допинга у спорту лежи у потреби усаглашавања овог закона са основним принципима новог Светског антидопинг кодекса и најважнијим одредбама којима се ти принципи операционализују.

Чланом 3. Међународне конвенције против допинга у спорту Република Србија се обавезала да, ради остваривања циља Конвенције: а) усвоји одговарајуће мере на националном нивоу које су у складу са принципима Светског антидопинг кодекса; б) подстичу све облике међународне сарадње усмерене на заштиту спортисте и етике у спорту и на размену резултата истраживања; ц) подстичу међународну сарадњу између земаља учесница и водећих организација у борби против допинга у спорту, нарочито Светске агенције за борбу против допинга. Република Србије се, такође, чланом 4. став 1. Међународне конвенције против допинга у спорту обавезала и да ради координације борбе против допинга у спорту на националном нивоу поштује принципе Светског антидопинг кодекса као основе за законодавне мере у односу на активности за борбу против допинга на националном нивоу. Међународна конвенција против допинга у спорту несумњиво не обавезује на директну примену Светског антидопинг кодекса већ тражи усаглашавање националног законодавства за основним принципима Светског антидопинг

кодекса. То је у потпуности разумљиво јер је у тренутку усвајања Конвенције 2005. године на снази био Светски антидопинг кодекс из 2003. године, а он је до данас претрпео више измена пошто се сваких шест година врши његова ревизија. У сваком случају, наши спортисти и организације у области спорта могу бити део међународног спорта само уколико се у Републици Србији прихватају и спроводе антидопинг правила која су усаглашена са Светским антидопинг кодексом. Светски антидопинг кодекс је претрпео значајне измене, које су усвојене 2025. године на конференцији Светске антидопинг агенције, у Бусану, Република Кореја, а које ће ступити на снагу 1. јануара 2027. године. Кодекс је потписан и прихваћен од око 700 кључних носилаца система спорта на међународном и националном нивоу, укључујући Међународни олимпијски комитет, Међународни параолимпијски комитет, све међународне спортске савезе, све националне олимпијске комитете и све надлежне националне антидопинг организације, укључујући и Олимпијски комитет Србије и Антидопинг агенцију Републике Србије. Светским антидопинг кодексом је овлашћена Светска антидопинг агенција (ВАДА) да донесе међународне стандарде и упутства за спровођење појединих кључних делова Кодекса, и све антидопинг активности на националном нивоу морају бити усаглашене и са тим документима, уз претњу санкцијама. До сада је донето 8 међународних стандарда и више упутстава и модела правила, од којих треба издвојити: Међународни стандард за тестирање и истрагу (The International Standard for Testing and Investigations); Међународни стандард за лабораторије (The International Standard for Laboratories); Међународни стандард за изузећа за терапеутску употребу (The International Standard for Therapeutic Use Exemptions); Међународни стандард за Листу забрањених средстава (The International Standard for the Prohibited List); Међународни стандард за заштиту приватности и података о личности (The International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information); Међународни стандард за усаглашеност потписника са Кодексом (The International Standard for Code Compliance by Signatories); Међународни стандард за едукацију (The International Standard for Education); Међународни стандард за управљање резултатима (The International Standard for Results Management); Модел правила за националне антидопинг организације; Модел правила за националне Олимпијске комитете; као и низ смерница за различите антидопинг активности. Почев од 2027. године, примењиваће се 9 међународних стандарда, услед раздвајања Међународног стандарда за тестирање и истрагу на Међународни стандард за тестирање (International Standard for Testing) и Међународни стандард за обавештајне податке и истрагу (International Standard for Intelligence and Investigations).

Према одредбама Светског антидопинг кодекса постоји одређени број одредби које морају дословно бити преузете и прихваћене од свих учесника у систему спорта у свету, и на међународном и на националном нивоу, иначе организације у области спорта и спортисти у Републици Србији могу бити изложени изузетно тешким санкцијама, укључујући забрану учешћа на међународним спортским такмичењима и ускраћивање организације међународних спортских такмичења на територији Републике Србије. У групу одредби које се морају преузети без било какве измене суштине спадају: Члан 1 (Дефиниција допинга); Члан 2 (Повреда антидопинг правила); Члан 3 (Доказивање допинга); Члан 4.2.2 (Специфичне супстанце или специфични методи); Члан 4.2.3 (Супстанце злоупотребе); Члан 4.3.3 (Одлучивање ВАДА-е о листи забрањених средстава); Члан 5.6. (Повратак пензионисаних спортиста у такмичење); Члан 7.7 (Повлачење из спорта); Члан 7.8 (Случајеви који подлежу разматрању од стране независног експерта за ревизију); Члан 9 (Аутоматска дисквалификација појединачних резултата); Члан 10 (Казне за појединце); Члан 11 (Мере у тимским спортовима); Члан 13 (Жалбе) са изузетком за 13.2.2, 13.6.

и 13.7 ; Члан 15.1 (Аутоматско обавезујуће дејство одлука); Члан 17 (Застарелост); Члан 26 (Тумачење Кодекса); Додатак 1 – Дефиниције. Надзор над поштовањем јединствене светске антидопинг политике спроводи Светска антидопинг агенција, која даје и потврде националним антидопинг организацијама да је њихов рад усклађен са Светским антидопинг кодексом. Антидопинг агенција Републике Србије је до сада у неколико наврата добијала такву потврду и сматра се једном од успешнијих антидопинг организација у свету. Међутим, неусклађеност Закона о спречавању допинга о спорту са изменама Светског антидопинг кодекса које ће се примењивати од 1. јануара 2027. године, прети да озбиљно угрози рад Антидопинг агенције Републике Србије и положај наших спортиста и националних спортских савеза у међународним спортским савезима и на међународним спортским догађајима. Поред разлога који су везани за усклађивање Закона о спречавању допинга у спорту са Светским антидопинг кодексом, при предлогу измена, узета су у обзир позитивна упоредноправна решења.

У периоду од оснивања Антидопинг агенције (Законом о спречавању допинга у спорту из 2005. године), па закључно са 2025. годином, спроведено је 15888 допинг контрола спортиста и 888 допинг контрола коња. У том периоду утврђено је да су 154 лица починила 158 повреда антидопинг правила (143 спортиста је починило повреде које се односе на присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте (члан 3. став 1. тачка 1. Закона), док је 11 лица (9 спортиста и 2 лица у својству помоћног особља спортиста) починило 15 других повреда антидопинг правила). Од 154 лица која су починила повреде антидопинг правила, у Републици Србији (од стране националних спортских савеза и Антидопинг агенције) процесуирано је 119 лица: 113 спортиста који су починили повреде које се односе на присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте и 6 лица (4 спортиста и 2 лица у својству помоћног особља спортиста) која су починила 7 других повреда антидопинг правила, док су иностране антидопинг организације процесуирале 35 лица (30 спортиста који су починили повреде које се односе на присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте и 5 спортиста који су починили 8 других повреда антидопинг правила). Код 143 повреде које се односе на присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте, у узорцима спортиста било је присутно укупно 217 супстанци: 108 анаболичких агенса (49,80%), 2 супстанце из групе пептидних хормона, фактора раста, сродних супстанци и миметика (0,90%), 1 бета 2 агонист (0,50%), 6 хормона и метаболитских модулатора (2,80%), 33 диуретика (15,20%), 38 стимуланса (17,50%), 1 наркотик (0,50%), 27 канабиноида (12,40%), и 1 бета блокатор (0,50%). Преосталих 15 повреда антидопинг правила биле су: 5 коришћења или покушаја коришћења (примена, уношење, убризгавање или конзумирање на било који начин) забрањене супстанце или забрањеног метода (члан 3. став 1. тачка 2. Закона), 4 одбијања, или пропуштања без уверљивог оправдања, давања узорка после обавештења о допинг контроли или избегавања давања узорка на други начин (члан 3. став 1. тачка 3. Закона), 3 ометања или покушаја ометања било којег дела допинг контроле (члан 3. став 1. тачка 5. Закона), 2 поседовања допинг средстава од стране спортисте (члан 3. став 1. тачка 6. Закона), 1 давање или покушај давања или примене или покушај примене било ког допинг средства на спортисти на такмичењу, или давање или покушај давања или примене или покушај примене било ком спортисти изван такмичења било ког допинг средства које је забрањено изван такмичења (члан 3. став 1. тачка 8. Закона). Антидопинг агенција је у истом периоду утврдила и процесуирала 71 повреду антидопинг правила у коњичком спорту и тркама (70 повреда које се односе на

присуство забрањене супстанце у узорку урина или крви коња и 1 друга повреда антидопинг правила – одбијање допинг контроле). Подаци о изреченим казнама се уредно објављују на интернет сајту Антидопинг агенције, у складу са чланом 4. Закона о спречавању допинга у спорту, а након истека периода у коме су јавно доступни подаци о повреди антидопинг правила, ови подаци се у складу са законом, уклањају са интернет сајта у потпуности, укључујући ту и архивирање вести о повредама. Антидопинг агенција је од оснивања па закључно са 2025. годином одобрила 320 терапеутских изузећа. У истом периоду је одржано око 1000 антидопинг едукација (Антидопинг агенција у просеку држи око 50 антидопинг едукација годишње, док је у 2025. години спроведена 161 едукативна антидопинг активност). Сви стипендисти Министарства спорта редовно су едуковани у погледу антидопинг правила, два пута годишње. Антидопинг агенција је успешно организовала и мрежу вршњачке едукације која је довела до тога да је око 10000 ученика основних и средњих школа Србије слушало предавање од својих вршњака о борби против допинга и листи забрањених средстава. Од посебних активности из домена едукације треба поменути одржавање неколико конгреса о превенцији допинга у спорту, редовно учествовање на Сајму спорта, развијање мобилне апликације „АДАС за спортисте“ 2016. године, која је постала популарна у целом региону, те развијање система електронске антидопинг едукације 2015. године. Овај систем садржи 2 онлајн курса, која се редовно ажурирају и које је у периоду од 2015-2025. године успешно положило 21317 лица. Антидопинг агенција је од 2011. године почела да бесплатно издаје спортистима мишљења о присуству забрањених допинг супстанци у лековима у суплементима. У периоду од 2011. године, па закључно са 2025. годином, издато је 1150 мишљења о лековима и 4994 мишљења о суплементима. Антидопинг агенција је институција која води рачуна о стандардима доброг управљања па су тако Извештаји о пословању Антидопинг агенције у 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024. и 2025. години, објављени на веб сајту агенције. На веб сајту се такође објављују и завршни рачуни и информатор о раду. Све ово је допринело да поред позитивне оцене нормативне усаглашености, и рад Антидопинг агенције буде оцењен као квалитативно усаглашен са Светским антидопинг кодексом и међународним стандардима од стране Светске антидопинг агенције.

Оно што је у овом тренутку посебно важно јесте омогућавање Антидопинг агенцији Републике Србије да у сарадњи са Светском антидопинг агенцијом обезбеди да систем борбе против допинга у Републици Србији остане у потпуности усаглашен са одредбама Светског антидопинг кодекса и пратећим међународним стандардима и смерницама, и након ступања на снагу измена Светског антидопинг кодекса 1. јануара 2027. године.

Према члану 20.5. Светског антидопинг кодекса, улога и одговорност Антидопинг агенције Републике Србије је: да поступа у складу са захтевима оперативне независности националне антидопинг организације; да усвоји, спроводи и обезбеди извршивост антидопинг политика и правила у складу са Светским антидопинг кодексом и Међународним стандардима, да их без одлагања објави и учини доступним, као и да има пуно овлашћење за спровођење антидопинг активности; да сарађује са релевантним националним органима и другим антидопинг организацијама и пријављује Светској антидопинг агенцији изостанак сарадње; да подстиче међусобно тестирање између антидопинг организација; да промовише истраживања у области борбе против допинга; да ускрати финансирање спортистима и помоћном особљу који су починили повреду антидопинг правила током периода забране; да предузима мере ради спречавања повреда антидопинг правила, укључујући спровођење истрага и обезбеђивање извршења санкција; да планира, спроводи, надгледа и

унапређује антидопинг едукацију у складу са Међународним стандардом за едукацију; да буде надлежна за едукацију у својој земљи; да захтева од свих релевантних лица укључених у допинг контролу да се обавезу на поштовање антидопинг правила; да не запошљава нити ангажује лица чије би учешће било супротно забранама из Светског антидопинг кодекса, укључујући лица која су у претходних шест година учествовала у понашању које би представљало повреду антидопинг правила; да спроводи обавезне истраге у случајевима који укључују заштићена или малолетна лица и да резултате доставља Светској антидопинг агенцији; да у потпуности сарађује са Светском антидопинг агенцијом у њеним истрагама; да поштује оперативну независност лабораторија; да усвоји правила за примену члана 2.11 Светског антидопинг кодекса; да предузима мере ради спречавања неусклађености са Светским антидопинг кодексом и Међународним стандардима; и да доноси благовремене одлуке у поступцима управљања резултатима у складу са Међународним стандардом за управљање резултатима.

Према члану 24. Светског антидопинг кодекса, за све неусаглашености које установи, Светска антидопинг агенција примењује корективне поступке утврђене у Међународном стандарду за усаглашеност потписника са Кодексом. Неусаглашеност са Кодексом може довести до озбиљних последица, укључујући проглашење неусаглашености, ограничење или губитак права потписника, забрану организовања међународних спортских догађаја, ускраћивање финансијске подршке, стављања под надзор друге антидопинг организације, новчане казне, као и друге институционалне и оперативне мере, уз могућност покретања поступка пред Судом за спортску арбитражу (ЦАС). Имајући у виду значај очувања статуса усаглашености и учешћа у међународном спортском систему, потребно је спречити наступање наведених последица и обезбедити пуну примену међународних обавеза.

Изменама Светског антидопинг кодекса које ступају на снагу 2027. године додатно је појачан захтев за оперативном и институционалном независношћу тела која одлучују о повредама антидопинг правила. Овај принцип подразумева да одлучивање о постојању повреде антидопинг правила, као и о изрицању мера, мора бити у потпуности измештено из било каквог утицаја спортских организација које су потенцијално заинтересоване стране у поступку. У том смислу, национални спортски савези и друге спортске организације не могу бити укључени, ни директно ни посредно, у поступак утврђивања да ли је одређено лице извршило повреду антидопинг правила.

Према важећем законском решењу, поступак утврђивања повреде антидопинг правила организован је тако да у првом степену одлучује надлежни национални спортски савез, док у случају да савез не донесе одлуку у року од четири месеца, првостепена надлежност прелази на Антидопинг одбор. У другом степену, по жалби, одлучује Антидопинг одбор. При томе, Антидопинг одбор одлучује и у првом и у другом степену путем трочланих већа.

Међутим, нове одредбе Светског антидопинг кодекса захтевају јасно раздвајање надлежности и искључење било каквог утицаја спортских савеза у процесу одлучивања о повредама антидопинг правила. Сходно томе, национални спортски савези и организације не могу више учествовати у овим поступцима ни у једној фази, што подразумева да се поступак мора поверити искључиво независним телима која испуњавају стандарде оперативне и институционалне независности.

Имајући у виду наведено, постојеће законско решење није усклађено са измењеним Кодексом, те је неопходно извршити измене закона како би се обезбедила пуна усклађеност са међународним обавезама и принципима независности у антидопинг систему.

Предложене измене Закона о спречавању допинга у спорту односе се на:

1) престанак могућности да национални спортски савези одлучују у првом степену о повредама антидопинг правила, већ то остаје искључиво у надлежности Антидопинг одбора, и

2) прелазак надлежности за именовање чланова Антидопинг одбора, са Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије, на министарство надлежно за послове спорта.

Изменама Светског антидопинг кодекса прописано је да поступак утврђивања повреда антидопинг правила не смеју спроводити (било путем делегирања или на други начин) лица именована од стране, или под надлежношћу, националних спортских савеза или других националних спортских организација.

У складу са тим није могуће, после 1. јануара 2027. године, да национални спортски савези одлучују у првом степену о повредама антидопинг правила, као ни да Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије, као спортске организације, именују чланове Антидопинг одбора.

Останак таквог законског решења би представљао неусаглашеност са Светским антидопинг кодексом.

Циљ овог закона је да се област борбе против допинга у спорту у Републици Србије унапреди и усклади са променама које су у међувремену учињене у међународним документима који се односе на спречавање допинга у спорту, уз узимање у обзир упоредноправних решења. У већини држава, још од 2021. године преовладава решење да национални спортски савези не учествују у првостепеном одлучивању, већ да и првостепени поступак увек води независно национално тело. Решење да чланове Антидопинг одбора именује министарство надлежно за послове спорта, преузето је из пољског антидопинг закона и препоручено Антидопинг агенцији од стране Светске антидопинг агенције као решење усаглашено са Светским антидопинг кодексом. У складу са тим предложене су предметне измене Закона о спречавању допинга у спорту.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

У члану 1. Предлога закона предвиђене су измене члана 10. Закона о спречавању допинга у спорту, тако да престају обавезе надлежног националног спортског савеза: да спортским правилима утврди дисциплинске мере и уреди поступак њиховог изрицања у случајевима утврђене повреде антидопинг правила, у складу са овим законом и правилима Антидопинг агенције, и да обезбеди да се у поступку изрицања мера лицима одговорним за допинг поштује њихова личност и право на одговарајућу правну заштиту (поштовање приватности, правовремени претрес, јемчење права на правно изјашњење,

поштено, стручно, оперативно независно и непристрасно тело за претрес, право на заступника о личном трошку, увид у списе, подношење доказа, стандарде у погледу доказивања допинга, благовремено информисање, правремена, писмена и образложена одлука, право на жалбу и др.); да обезбеди, у оквирима надлежности савеза, да спортистима, спортским стручњацима и другим особама за које је утврђена одговорност за допинг буду изречене одговарајуће дисциплинске мере, у складу с овим законом и правилима надлежне антидопинг организације; и да о свакој одлуци коју донесу у процесу управљања резултатима обавесте Антидопинг агенцију и спортисте, односно друга лица на која се одлука односи. Будући да наведене обавезе престају, престаје и могућност да Антидопинг одбор преузима вођење првостепеног поступка ако национални спортски савез не донесе одлуку у року од 4 месеца или да одлучује по жалби на одлуку савеза.

У члану 2. Предлога закона врши се измена члана 16. став 2. у складу са изменама члана 10. Закона.

У члану 3. Предлога закона врше се измене члана 26. тако да престаје могућност да надлежни национални спортски савез утврђује одговорност за повреду антидопинг правила. Такође мења се став 7. овог члана тако што се утврђује да чланове Антидопинг одбора именује министарство надлежно за послове спорта, и то шест дипломираних правника и три доктора медицине који имају најмање три године релевантног искуства у струци. Ово решење је преузето из пољског антидопинг закона и препоручено Антидопинг агенцији од стране Светске антидопинг агенције као решење усаглашено са Светским антидопинг кодексом.

У члану 4. Предлога закона врши се измена члана 27. ставови 1 и 5. у складу са изменама члана 10. Закона.

У члану 5. Предлога закона врши се измена члана 40. став 1. тачка 7а) у складу са изменама члана 10. Закона.

Чланом 6. Предлога закона утврђен је рок за доношење аката од стране Антидопинг агенције које је она овлашћена донети на основу овог закона, и утврђен рок до кога су организације у области спорта дужне да ускладе свој рад са одредбама овог закона.

Чланом 7. Предлога закона прописано је ступање на снагу Закона након објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства из буџета Републике Србије, у односу на средства која су већ обезбеђена за рад Антидопинг агенције Републике Србије и националних спортских савеза.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

Члан 10.

Надлежни национални спортски савез из члана 4. овог закона дужан је:

~~1) да спортским правилима утврди дисциплинске мере и уреди поступак њиховог изрицања у случајевима утврђене повреде антидопинг правила, у складу са овим законом и правилима Антидопинг агенције из става 7. овог члана, и да обезбеди да се у поступку изрицања мера лицима одговорним за допинг поштује њихова личност и право на одговарајућу правну заштиту (поштовање приватности, правовремени претрес, јемчење права на правно изјашњење, поштено, стручно, оперативно независно и непристрасно тело за претрес, право на заступника о личном трошку, увид у списе, подношење доказа, стандарде у погледу доказивања допинга, благовремено информисање, правовремена, писмена и образложена одлука, право на жалбу и др.);~~

~~2) да обезбеди, у оквирима надлежности савеза, да спортистима, спортским стручњацима и другим особама за које је утврђена одговорност за допинг буду изречене одговарајуће дисциплинске мере, у складу с овим законом и правилима надлежне антидопинг организације;~~

~~3) да не призна спортски резултат у чијем постизању је учествовао допинговани спортиста;~~

~~4) да не дозволи учешће на спортској приредби спортисти, спортском стручњаку и другом лицу у ингеренцији националног спортског савеза коме је изречена мера због допинга, или је изречена, у складу са овим законом, казна због учињеног кривичног дела или прекршаја;~~

~~5) да донесе програм антидопинг деловања и достави га Антидопинг агенцији у року од 15 дана;~~

~~6) да обезбеди стално индивидуално медицинско праћење категорисаних спортиста и у том циљу донесе потребне акте и предузме конкретне мере;~~

~~7) да спортским правилима и у сарадњи са антидопинг агенцијом обезбеди да се чланови савеза, а посебно спортски стручњаци и регистровани спортисти свих узрасних категорија непрекидно, а најмање једанпут годишње, обавештавају и едукују о важећим прописима који се односе на допинг у спорту и штетним последицама по здравље употребе допинг средстава;~~

~~8) да спортским правилима обезбеди да свако лице које је члан савеза или је на други начин у надлежности савеза да поштује, примењује, подржава и спроводи мере на спречавању допинга у спорту утврђене у складу са овим законом, а када утврди да одређено лице није испунило такву обавезу, да предузме одговарајуће мере, које морају да укључују и могућности искључења из одређених будућих спортских догађаја или свих спортских догађаја који се одвијају у одређеном временском периоду;~~

~~9) да одреди одговорно лице, односно одговарајућег спортског стручњака за надзор над спровођењем мера за спречавање допинга;~~

~~10) да најмање 21 дан пре одржавања такмичења које организује, или које је под његовом контролом, пријави такмичење Антидопинг агенцији, као и да најкасније до краја текуће године достави Антидопинг агенцији календар такмичења за наредну годину;~~

~~11) да најмање једанпут у шест месеци обавести Антидопинг агенцију о плановима тренинга и припрема врхунских спортиста и националних спортских репрезентација;~~

~~12) да ускрати у потпуности финансирање спортиста, спортских стручњака, спортских организација и других лица која не поштују важећа антидопинг правила;~~

~~13) да контролише антидопинг програме својих чланица, као и спровођење тих програма;~~

~~14) да на крају године обавести министарство надлежно за послове спорта и Антидопинг агенцију о мерама за борбу против допинга предузетим у току године;~~

~~15) да у спорту у коме се такмиче животиње утврди и спроведе антидопинг правила за животиње које учествују у том спорту, у складу са правилима Антидопинг агенције и надлежног међународног спортског савеза;~~

~~16) да не дозволи обављање било које спортске активности и спортске делатности или било које функције у оквирима надлежности савеза лицу коме је, у складу са овим законом, изречена мера због повреде антидопинг правила или кривична или прекршајна казна, за време трајања изречене мере, односно казне;~~

~~17) да изван спортских такмичења и на спортским такмичењима у ингеренцији савеза организује током године допинг контроле и да сноси трошкове њиховог спровођења, у складу са овим законом и годишњим планом допинг контроле утврђеним од стране Антидопинг агенције;~~

~~18) да промовише јачање вредности спортске етике, фер плеја и здравља спортиста;~~

~~19) да пријаве Антидопинг агенцији и надлежном међународном спортском савезу сваку информацију која указује на повреду или је у вези са повредом антидопинг правила и да сарађује са Антидопинг агенцијом и другом овлашћеном антидопинг организацијом у спровођењу истраге;~~

~~20) да захтевају од својих чланова да пријаве све информације које указују или се односе на повреде антидопинг правила и да учествују у истрагама које спроводи Антидопинг агенција или било која друга овлашћена антидопинг организација која има надлежност за спровођење истраге;~~

~~21) да усвоји правила за заштиту лица из члана 3. став 1. тачка 11) овог закона;~~

~~22) да о свакој одлуци коју донесу у процесу управљања резултатима обавесте Антидопинг агенцију и спортисте, односно друга лица на која се одлука односи;~~

~~23) да поштују и примењују мере које донесе Антидопинг агенција у складу са ставом 8. овог члана.~~

~~Надлежни национални спортски савез који не поштује све обавезе из става 1. овог члана не може добијати средства из јавних прихода.~~

~~Одредбе става 1. тач. 1), 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 12), 13), 16), 19), 20, 21) и 23) и става 2. овог члана сходно се примењују и на друге спортске савезе, спортска друштва, спортске организације и стручна спортска удружења.~~

~~Спортска правила националних спортских савеза из става 1. тачка 1) овог члана морају бити у складу са правилима Светског антидопинг кодекса и надлежних међународних спортских савеза.~~

~~Антидопинг агенција одлучује по жалби на меру из става 1. тачка 2) овог члана коју је изрекао национални спортски савез, осим ако у складу са законом није одређена, односно уговорена надлежност међународне спортске арбитраже.~~

~~У случају да надлежни национални спортски савез не изрекне мере из става 1. тачка 2) овог члана у року од четири месеца од подношења пријаве за~~

~~уочињену повреду антидопинг правила, одговорност лица које је учинило повреду антидопинг правила утврђује Антидопинг агенција.~~

~~Антидопинг агенција доноси правила о усаглашавању антидопинг активности Антидопинг агенције и надлежних националних спортских савеза утврђених у ставу 1. овог члана са Светским антидопинг кодексом и овим законом.~~

~~Када Антидопинг агенција утврди да надлежни национални спортски савез или друга организација у области спорта из става 3. овог члана није ускладила своја правила са Светским антидопинг кодексом и овим законом или их није применила или их се не придржава, може против те организације предузети мере утврђене овим законом, Светским антидопинг кодексом и правилима из става 7. овог члана.~~

ЧЛАН 10.

НАДЛЕЖНИ НАЦИОНАЛНИ СПОРТСКИ САВЕЗ ИЗ ЧЛАНА 4. ОВОГ ЗАКОНА ДУЖАН ЈЕ:

1) ДА НЕ ПРИЗНА СПОРТСКИ РЕЗУЛТАТ У ЧИЈЕМ ПОСТИЗАЊУ ЈЕ УЧЕСТВОВАО ДОПИНГОВАНИ СПОРТИСТА;

2) ДА НЕ ДОЗВОЛИ УЧЕШЋЕ НА СПОРТСКОЈ ПРИРЕДБИ СПОРТИСТИ, СПОРТСКОМ СТРУЧЊАКУ И ДРУГОМ ЛИЦУ У ИНГЕРЕНЦИЈИ НАЦИОНАЛНОГ СПОРТСКОГ САВЕЗА КОМЕ ЈЕ ИЗРЕЧЕНА МЕРА ЗБОГ ДОПИНГА, ИЛИ ЈЕ ИЗРЕЧЕНА, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, КАЗНА ЗБОГ УЧИЊЕНОГ КРИВИЧНОГ ДЕЛА ИЛИ ПРЕКРШАЈА;

3) ДА ДОНЕСЕ ПРОГРАМ АНТИДОПИНГ ДЕЛОВАЊА И ДОСТАВИ ГА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈИ У РОКУ ОД 15 ДАНА;

4) ДА ОБЕЗБЕДИ СТАЛНО ИНДИВИДУАЛНО МЕДИЦИНСКО ПРАЋЕЊЕ КАТЕГОРИСАНИХ СПОРТИСТА И У ТОМ ЦИЉУ ДОНЕСЕ ПОТРЕБНЕ АКТЕ И ПРЕДУЗМЕ КОНКРЕТНЕ МЕРЕ;

5) ДА СПОРТСКИМ ПРАВИЛИМА И У САРАДЊИ СА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈОМ ОБЕЗБЕДИ ДА СЕ ЧЛАНОВИ САВЕЗА, А ПОСЕБНО СПОРТСКИ СТРУЧЊАЦИ И РЕГИСТРОВАНИ СПОРТИСТИ СВИХ УЗРАСНИХ КАТЕГОРИЈА НЕПРЕКИДНО, А НАЈМАЊЕ ЈЕДАНПУТ ГОДИШЊЕ, ОБАВЕШТАВАЈУ И ЕДУКУЈУ О ВАЖЕЋИМ ПРОПИСИМА КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА ДОПИНГ У СПОРТУ И ШТЕТНИМ ПОСЛЕДИЦАМА ПО ЗДРАВЉЕ УПОТРЕБЕ ДОПИНГ СРЕДСТАВА;

6) ДА СПОРТСКИМ ПРАВИЛИМА ОБЕЗБЕДИ ДА СВАКО ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ ЧЛАН САВЕЗА ИЛИ ЈЕ НА ДРУГИ НАЧИН У НАДЛЕЖНОСТИ САВЕЗА ДА ПОШТУЈЕ, ПРИМЕЊУЈЕ, ПОДРЖАВА И СПРОВОДИ МЕРЕ НА СПРЕЧАВАЊУ ДОПИНГА У СПОРТУ УТВРЂЕНЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, А КАДА УТВРДИ ДА ОДРЕЂЕНО ЛИЦЕ НИЈЕ ИСПУНИЛО ТАКВУ ОБАВЕЗУ, ДА ПРЕДУЗМЕ ОДГОВАРАЈУЋЕ МЕРЕ, КОЈЕ МОРАЈУ ДА УКЉУЧУЈУ И МОГУЋНОСТИ ИСКЉУЧЕЊА ИЗ ОДРЕЂЕНИХ БУДУЋИХ СПОРТСКИХ ДОГАЂАЈА ИЛИ СВИХ СПОРТСКИХ ДОГАЂАЈА КОЈИ СЕ ОДВИЈАЈУ У ОДРЕЂЕНОМ ВРЕМЕНСКОМ ПЕРИОДУ;

7) ДА ОДРЕДИ ОДГОВОРНО ЛИЦЕ, ОДНОСНО ОДГОВАРАЈУЋЕГ СПОРТСКОГ СТРУЧЊАКА ЗА НАДЗОР НАД СПРОВОЂЕЊЕМ МЕРА ЗА СПРЕЧАВАЊЕ ДОПИНГА;

8) ДА НАЈМАЊЕ 21 ДАН ПРЕ ОДРЖАВАЊА ТАКМИЧЕЊА КОЈЕ ОРГАНИЗУЈЕ, ИЛИ КОЈЕ ЈЕ ПОД ЊЕГОВОМ КОНТРОЛОМ, ПРИЈАВИ ТАКМИЧЕЊЕ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈИ, КАО И ДА НАЈКАСНИЈЕ ДО КРАЈА ТЕКУЋЕ ГОДИНЕ ДОСТАВИ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈИ КАЛЕНДАР ТАКМИЧЕЊА ЗА НАРЕДНУ ГОДИНУ;

9) ДА НАЈМАЊЕ ЈЕДАНПУТ У ШЕСТ МЕСЕЦИ ОБАВЕСТИ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈУ О ПЛАНОВИМА ТРЕНИНГА И ПРИПРЕМА

ВРХУНСКИХ СПОРТИСТА И НАЦИОНАЛНИХ СПОРТСКИХ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈА;

10) ДА УСКРАТИ У ПОТПУНОСТИ ФИНАНСИРАЊЕ СПОРТИСТА, СПОРТСКИХ СТРУЧЊАКА, СПОРТСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА И ДРУГИХ ЛИЦА КОЈА НЕ ПОШТУЈУ ВАЖЕЋА АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА;

11) ДА КОНТРОЛИШЕ АНТИДОПИНГ ПРОГРАМЕ СВОЈИХ ЧЛАНИЦА, КАО И СПРОВОЂЕЊЕ ТИХ ПРОГРАМА;

12) ДА НА КРАЈУ ГОДИНЕ ОБАВЕСТИ МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ПОСЛОВЕ СПОРТА И АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈУ О МЕРАМА ЗА БОРБУ ПРОТИВ ДОПИНГА ПРЕДУЗЕТИМ У ТОКУ ГОДИНЕ;

13) ДА У СПОРТУ У КОМЕ СЕ ТАКМИЧЕ ЖИВОТИЊЕ УТВРДИ И СПРОВЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА ЗА ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ УЧЕСТВУЈУ У ТОМ СПОРТУ, У СКЛАДУ СА ПРАВИЛИМА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ И НАДЛЕЖНОГ МЕЂУНАРОДНОГ СПОРТСКОГ САВЕЗА;

14) ДА НЕ ДОЗВОЛИ ОБАВЉАЊЕ БИЛО КОЈЕ СПОРТСКЕ АКТИВНОСТИ И СПОРТСКЕ ДЕЛАТНОСТИ ИЛИ БИЛО КОЈЕ ФУНКЦИЈЕ У ОКВИРИМА НАДЛЕЖНОСТИ САВЕЗА ЛИЦУ КОМЕ ЈЕ, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, ИЗРЕЧЕНА МЕРА ЗБОГ ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА ИЛИ КРИВИЧНА ИЛИ ПРЕКРШАЈНА КАЗНА, ЗА ВРЕМЕ ТРАЈАЊА ИЗРЕЧЕНЕ МЕРЕ, ОДНОСНО КАЗНЕ;

15) ДА ИЗВАН СПОРТСКИХ ТАКМИЧЕЊА И НА СПОРТСКИМ ТАКМИЧЕЊИМА У ИНТЕРЕНЦИЈИ САВЕЗА ОРГАНИЗУЈЕ ТОКОМ ГОДИНЕ ДОПИНГ КОНТРОЛЕ И ДА СНОСИ ТРОШКОВЕ ЊИХОВОГ СПРОВОЂЕЊА, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ И ГОДИШЊИМ ПЛАНОМ ДОПИНГ КОНТРОЛЕ УТВРЂЕНИМ ОД СТРАНЕ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ;

16) ДА ПРОМОВИШЕ ЈАЧАЊЕ ВРЕДНОСТИ СПОРТСКЕ ЕТИКЕ, ФЕР ПЛЕЈА И ЗДРАВЉА СПОРТИСТА;

17) ДА ПРИЈАВЕ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈИ И НАДЛЕЖНОМ МЕЂУНАРОДНОМ СПОРТСКОМ САВЕЗУ СВАКУ ИНФОРМАЦИЈУ КОЈА УКАЗУЈЕ НА ПОВРЕДУ ИЛИ ЈЕ У ВЕЗИ СА ПОВРЕДОМ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА И ДА САРАЂУЈЕ СА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈОМ И ДРУГОМ ОВЛАШЋЕНОМ АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈОМ У СПРОВОЂЕЊУ ИСТРАГЕ;

18) ДА ЗАХТЕВАЈУ ОД СВОЈИХ ЧЛАНОВА ДА ПРИЈАВЕ СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ УКАЗУЈУ ИЛИ СЕ ОДНОСЕ НА ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА И ДА УЧЕСТВУЈУ У ИСТРАГАМА КОЈЕ СПРОВОДИ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈА ИЛИ БИЛО КОЈА ДРУГА ОВЛАШЋЕНА АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈА КОЈА ИМА НАДЛЕЖНОСТ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ИСТРАГЕ;

19) ДА УСВОЈИ ПРАВИЛА ЗА ЗАШТИТУ ЛИЦА ИЗ ЧЛАНА 3. СТАВ 1. ТАЧКА 11) ОВОГ ЗАКОНА;

20) ДА ПОШТУЈУ И ПРИМЕЊУЈУ МЕРЕ КОЈЕ ДОНЕСЕ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈА У СКЛАДУ СА СТАВОМ 5. ОВОГ ЧЛАНА.

НАДЛЕЖНИ НАЦИОНАЛНИ СПОРТСКИ САВЕЗ КОЈИ НЕ ПОШТУЈЕ СВЕ ОБАВЕЗЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА НЕ МОЖЕ ДОБИЈАТИ СРЕДСТВА ИЗ ЈАВНИХ ПРИХОДА.

ОДРЕДБЕ СТАВА 1. ТАЧ. 1), 2), 3), 5), 6), 7), 10), 11), 14), 17), 18), 19) И 20) И СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈУ И НА ДРУГЕ СПОРТСКЕ САВЕЗЕ, СПОРТСКА ДРУШТВА, СПОРТСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ И СТРУЧНА СПОРТСКА УДРУЖЕЊА.

АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈА ДОНОСИ ПРАВИЛА О УСАГЛАШАВАЊУ АНТИДОПИНГ АКТИВНОСТИ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ И НАДЛЕЖНИХ НАЦИОНАЛНИХ СПОРТСКИХ САВЕЗА УТВРЂЕНИХ У СТАВУ 1. ОВОГ ЧЛАНА СА СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ И ОВИМ ЗАКОНОМ.

КАДА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈА УТВРДИ ДА НАДЛЕЖНИ НАЦИОНАЛНИ СПОРТСКИ САВЕЗ ИЛИ ДРУГА ОРГАНИЗАЦИЈА У ОБЛАСТИ СПОРТА ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА НИЈЕ УСКЛАДИЛА СВОЈА ПРАВИЛА СА СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ И ОВИМ ЗАКОНОМ ИЛИ ИХ НИЈЕ ПРИМЕНИЛА ИЛИ ИХ СЕ НЕ ПРИДРЖАВА, МОЖЕ ПРОТИВ ТЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ПРЕДУЗЕТИ МЕРЕ УТВРЂЕНЕ ОВИМ ЗАКОНОМ, СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ И ПРАВИЛИМА ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА.

Члан 16.

Дисциплинске мере које се изричу због повреде антидопинг правила, кршења изречених мера због повреде антидопинг правила и непоштовања обавеза утврђених овим законом и Светским антидопинг кодексом, јесу:

- 1) дисквалификација спортских резултата;
- 2) привремена суспензија;
- 3) забрана учешћа на такмичењима;
- 4) забрана обављања послова у области спорта;
- 5) друге мере утврђене Светским антидопинг кодексом и спортским правилима надлежних националних и међународних спортских савеза.

Дисциплинске мере из става 1. овог члана изричу се у складу са овим законом, спортским правилима надлежних националних и међународних спортских савеза и правилима Антидопинг агенције из члана 10. став 7 4. овог закона.

Мере из става 1. тач. 3)-5) овог члана неће бити изречене ако лице које је оптужено за повреду антидопинг правила докаже да није криво, односно да код њега није било намере или непажње.

Члан 26.

Одговорност за повреду антидопинг правила, кршење изречених мера због повреде антидопинг правила и за непоштовање обавеза утврђених од стране овлашћене антидопинг организације у складу са овим законом и Светским антидопинг кодексом ~~утврђују~~ УТВРЂУЈЕ Антидопинг одбор при Антидопинг агенцији (у даљем тексту: Антидопинг одбор) и ~~надлежни национални спортски савез~~, ако овим законом или Светским антидопинг кодексом није другачије утврђено.

Спор у вези утврђивања одговорности из става 1. овог члана може бити предмет и међународне спортске арбитраже у случајевима утврђеним Светским антидопинг кодексом и спортским правилима надлежног међународног спортског савеза.

Споразумом Антидопинг агенције, Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије коначно решавање спора у вези утврђивања одговорности из става 1. овог члана може бити поверено јединственом сталном спортском арбитражном суду за арбитражно решавање спорова у спорту из члана 53. став 7. Закона о спорту („Службени гласник РС”, број 10/16).

Антидопинг одбор је стручно радно тело образовано при Антидопинг агенцији за одлучивање, на непристрасан и правичан начин, ~~по жалбама на првостепене одлуке дисциплинских органа надлежних националних спортских савеза о повредама антидопинг правила, као и за првостепено одлучивање~~ о повредама антидопинг правила, кршењу изречених мера због повреде антидопинг правила и непоштовању обавеза утврђених Светским антидопинг кодексом, у случајевима утврђеним овим законом и Светским антидопинг кодексом.

Антидопинг одбор је оперативно и институционално независан у доношењу одлука од органа Антидопинг агенције или било које треће стране.

Антидопинг одбор има председника и осам чланова, који се именују на обновљиви мандат од четири године, из реда истакнутих стручњака у областима из члана 24. став 3. овог закона.

~~Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије именују по три члана Антидопинг одбора, од којих су обавезно по један дипломирани правник и доктор медицине који имају најмање три године релевантног искуства у струци.~~

ЧЛАНОВЕ АНТИДОПИНГ ОДБОРА ИМЕНУЈЕ МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ПОСЛОВЕ СПОРТА, И ТО ШЕСТ ДИПЛОМИРАНИХ ПРАВНИКА И ТРИ ДОКТОРА МЕДИЦИНЕ КОЈИ ИМАЈУ НАЈМАЊЕ ТРИ ГОДИНЕ РЕЛЕВАНТНОГ ИСКУСТВА У СТРУЦИ.

Чланови Антидопинг одбора бирају председника Антидопинг одбора из својих редова, већином од укупног броја чланова Антидопинг одбора.

Организација и рад Антидопинг одбора ближе се регулише општим актом који усваја Управни одбор Антидопинг агенције на предлог Антидопинг одбора.

Статутом и финансијским планом Антидопинг агенције обезбеђује се финансијска независност Антидопинг одбора у обављању послова у надлежности Антидопинг одбора.

Антидопинг одбор одлучује, у појединачним случајевима из става 1. овог члана, преко Првостепеног и Жалбеног већа за антидопинг прекршаје, састављеног од три члана.

Чланове Првостепеног и Жалбеног већа за антидопинг прекршаје именује председник Антидопинг одбора, од којих један члан мора да буде дипломирани правник, а један члан доктор медицине.

За члана већа из става 11. овог члана не може бити именовано лице које је запослено у Антидопинг агенцији или надлежном националном спортском савезу, или је члан њихових органа или радних тела или је учествовало у било којој претходној фази допинг контроле или је у било ком другом сукобу интереса.

Члан 27.

Поступак за утврђивање одговорности из члана 26. став 1. овог закона води се у складу са овим законом, Светским антидопинг кодексом, међународним стандардима за управљање резултатима одобреним од стране Светске антидопинг агенције и правилима овлашћених антидопинг организација из члана 10. став 7 4. овог закона.

Поступак из става 1. овог члана покреће се пријавом, односно жалбом коју могу да поднесу:

- 1) директор Антидопинг агенције;
- 2) надлежни међународни спортски савез;
- 3) Светска антидопинг агенција;
- 4) спортска организација којој спортиста или друго лице припада;
- 5) организатор спортског такмичења на коме је извршена допинг контрола;
- 6) надлежни национални спортски савез;
- 7) власник допинговане животиње;
- 8) спортиста или друго лице за које постоји сумња да је извршило повреду антидопинг правила, односно на које се односи одлука на коју се улаже жалба;

9) друга страна у спору у коме је донета одлука;

10) Међународни олимпијски комитет или Међународни параолимпијски комитет у случају када одлука може да има дејство у вези са Олимпијским играма или Параолимпијским играма, укључујући одлуке које утичу на право учешћа на Олимпијским играма или Параолимпијским играма;

11) национална антидопинг организација, према држављанству, пребивалишту, боравишту или спортској лиценци лица.

Пријава се подноси против лица за које постоји основана сумња да је начинило повреду антидопинг правила.

Жалба на првостепену одлуку у поступку утврђивања одговорности због повреде антидопинг правила подноси се Антидопинг одбору у року од 21 дан од дана достављања одлуке.

~~У поступку утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила морају се поштовати права и принципи утврђени у члану 10. став 1. тачка 1) овог закона.~~

У ПОСТУПКУ ИЗРИЦАЊА МЕРА ЛИЦИМА ОДГОВОРНИМ ЗА ДОПИНГ МОРА СЕ ПОШТОВАТИ ЊИХОВА ЛИЧНОСТ И ПРАВО НА ОДГОВАРАЈУЋУ ПРАВНУ ЗАШТИТУ (ПОШТОВАЊЕ ПРИВАТНОСТИ, ПРАВОВРЕМЕНИ ПРЕТРЕС, ЈЕМЧЕЊЕ ПРАВА НА ПРАВНО ИЗЈАШЊЕЊЕ, ПОШТЕНО, СТРУЧНО, ОПЕРАТИВНО НЕЗАВИСНО И НЕПРИСТРАСТНО ТЕЛО ЗА ПРЕТРЕС, ПРАВО НА ЗАСТУПНИКА О ЛИЧНОМ ТРОШКУ, УВИД У СПИСЕ, ПОДНОШЕЊЕ ДОКАЗА, СТАНДАРДЕ У ПОГЛЕДУ ДОКАЗИВАЊА ДОПИНГА, БЛАГОВРЕМЕНО ИНФОРМИСАЊЕ, ПРАВОВРЕМЕНА, ПИСМЕНА И ОБРАЗЛОЖЕНА ОДЛУКА, ПРАВО НА ЖАЛБУ И ДР.).

Поступак утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила и за кршење изречених мера због повреде антидопинг правила води се без одуговлачења и уз што мање трошкова, с тим да је поступак у вези са одређеним спортским такмичењем хитан.

Поступак по жалби пред Антидопинг одбором укључује сва питања од значаја за предмет разматрања и није ограничен на питања или разлоге садржане у првостепеној одлуци или у поднетој жалби.

У поступку утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила и за кршење изречених мера због повреде антидопинг правила нема мировања поступка.

Поступак утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила и за кршење изречених мера због повреде антидопинг правила води се на српском језику, с тим да спортиста или друго лице које је осумњичено за повреду антидопинг правила има право на овлашћеног преводиоца, о сопственом трошку.

Поступак из става 1. овог члана може се водити и ако било која страна или њен представник или пуномоћник одбије да учествује у поступку или пропусти да присуствује претресу након што су примили, у разумном року, обавештења о покретању поступка, односно одржавању претреса.

Трошкове поступка сноси лице које је учинило повреду антидопинг правила, односно страна која је покренула поступак у коме није утврђена повреда антидопинг правила.

Никакви поступци не могу бити покретани против спортисте или другога лица због повреда антидопинг правила уколико је прошло више од десет година од датума када је повреда почињена, осим уколико су обавештени о повреди антидопинг правила у складу са ставом 1. овог члана, или је обавештавање покушано на разумно прихватљив начин, пре истека тог рока.

2. Прекршаји

Члан 40.

Новчаном казном од 400.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај надлежни национални спортски савез, спортска организација и друго правно лице:

1) ако омета или покуша ометање било ког дела допинг контроле (члан 3. став 1. тачка 5);

2) ако неовлашћено продаје, транспортује, шаље, испоручује или дистрибуира забрањена допинг средства (било физички, електронски или неким другим начином), непосредно или посредством трећег лица, било ком лицу у области спорта, или покуша такво понашање (члан 3. став 1. тачка 7);

3) ако да или покуша давање, или пропише или покуша прописивање допинг средства спортисти (члан 3. став 1. тачка 8);

4) ако подстиче, помаже, подржава, прикрива, ствара услове или на било који други начин учествује у повреди или покушају повреде антидопинг правила или у кршењу изречене мере забране учествовања у спорту (члан 3. став 1. тачка 9);

4а) ако предузме било који поступак ради застрашивања или кажњавања другог лица како би се одвратило од саопштавања информација везаних за допинг и непоштовање антидопинг правила или како би се казнило јер је пружило доказе или информације које се односе на допинг и непоштовање антидопинг правила, овлашћеној антидопинг организацији или надлежном државном органу (члан 3. став 1. тачка 11);

5) ако не дозволи, односно не омогући обављање допинг контроле (члан 6. став 1);

6) ако узете узорке не складишти, или ако њима не рукује или их не анализира у складу с одредбама овог закона и одговарајућим међународним стандардима одобреним од стране Светске антидопинг агенције (члан 9);

7) ако у оквиру својих надлежности не предузме мере и активности утврђене чланом 10. ст. 1. и 3. овог закона;

7а) ако не поступи по мерама изреченим од стране антидопинг агенције (члан 10. став 8-5.);

8) ако у року од 15 дана од дана ступања на снагу спортских правила не достави примерак тих правила министарству надлежном за послове спорта и Антидопинг агенцији (члан 11);

9) ако омогући лицу коме је изречена мера због повреде антидопинг правила учествовање на спортској приредби или у активности у области спорта, или обављање послова, односно чланство у неком органу или радном телу супротно одредбама члана 17. овог закона;

10) неовлашћено стави на производ маркицу са знаком "DOPING FREE" коју није издала Антидопинг агенција (члан 21. став 1. тачка 15);

11) ако онемогући спортском инспектору обављање надзора (члан 35. став 3);

12) ако не поступи по налогу спортског инспектора (члан 37);

13) ако не усклади своју организацију, рад и опште акте са одредбама овог закона у прописаном року (члан 43. став 1).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у националној спортској асоцијацији, односно спортској организацији и другом правном лицу у износу од 50.000 до 150.000 динара.

ИЗВЕШТАЈ О СПРОВЕДЕНОЈ *EX-ANTE* АНАЛИЗИ ЕФЕКТА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ ДОПИНГА У СПОРТУ

1. Сагледавање постојећег стања.

1) Приказати постојеће стање у предметној области у складу са важећим правним оквиром.

У области борбе против допинга у спорту, као кључни, спроводе се следећи документи/прописи:

1) Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди одобрени од стране Светске антидопинг агенције;

2) Закон о потврђивању Међународне конвенције против допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 38/09);

3) Закон о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 111/14 и 47/21);

4) Закон о спорту („Службени гласник РС”, број 10/16).

Предметна област хармонизована је и у најважнијим сегментима јединствено уређена на светском нивоу, кроз Светски антидопинг кодекс, као кровни документ који регулише ову област и пратеће међународне стандарде, техничке документе и смернице Светске антидопинг агенције. Хармонизација са овим документима постиже се кроз наметање обавезе усклађивања националних законодавстава са истима, сходно Међународној конвенцији против допинга у спорту УНЕСКО-а из 2005. године, коју је Република Србија ратификовала 2009. године, доношењем Закона о потврђивању Међународне конвенције против допинга у спорту („Сл. гласник РС”, бр. 38/2009), као и кроз наметање обавезе усклађивања спортских правила међународних и националних спортских савеза, националних антидопинг агенција и националних олимпијских комитета са наведеним документима, као услова за учешће у спорту на међународном нивоу.

Поред Закона о потврђивању Међународне конвенције против допинга у спорту, у Републици Србији, област борбе против допинга у спорту, у највећем делу је уређена важећим Законом о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 111/14 и 47/2021) (у даљем тексту: Закон). Закон је усвојен 15. октобра 2014. године. Ступио је на снагу и примењује се од 23. октобра 2014. године, осим одредби члана 3. став 1. тач. 9) и 10) које су почеле да се примењују 1. јануара 2015. године. Закон је утемељен на Европској конвенцији о спречавању допинга у спорту Савета Европе, Међународној конвенцији против допинга у спорту УНЕСКО-а и Светском антидопинг кодексу, а његовим ступањем на снагу престао је да важи претходни Закон о спречавању допинга у спорту из 2005. године. Закон је измењен усвајањем Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту 10. маја 2021. године. Закон о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту, ступио је на снагу и примењује се од 18. маја 2021. године. Разлог за приступање изменама и допунама Закона била је потреба усаглашавања закона са изменама Светског антидопинг кодекса из 2019. године, чије одредбе су ступиле на снагу 1. јануара 2021. године.

Целокупни систем борбе против допинга у спорту у Републици Србији, онако како је постављен Законом, почива на три кључна стуба: Министарству спорта, Антидопинг агенцији Републике Србије и надлежним националним спортским савезима.

Министарство спорта је надлежни државни орган за надзор над применом Закона и прописа донетих на основу тог закона, надзор над обављањем поверених послова и инспекцијски надзор над применом Закона. Додатно, преко Министарства спорта врши се и финансирање делатности Антидопинг агенцији Републике Србије из буџета Републике Србије.

Однос Министарства спорта према Антидопинг агенцији Републике Србије и надлежним националним спортским савезима уређен је на начин да се поштује независност и аутономија тих организација у предузимању мера на спречавању допинга у спорту, уз њихово праћење, како је то и утврђено Светским антидопинг кодексом. Због тога је чланом 11. Закона о спречавању допинга у спорту утврђена обавеза за надлежне националне спортске савезе да у року од 15 дана од дана ступања на снагу спортских правила којима су утврђене мере за спречавање допинга у спорту доставе примерак тих правила Министарству омладине и спорта, а чланом 34. Закона прописано да је Антидопинг агенција Републике Србије обавезна да најмање два пута годишње подноси извештај о пословању Министарству спорта. Антидопинг агенција Републике Србије такође има обавезу и да пријави Министарству спорта обављање допинг контроле, најкасније три дана после њеног одржавања (члан 32. Закона). Може се констатовати да су те обавезе поштоване, и од стране надлежних националних спортских савеза и од стране Антидопинг агенције Републике Србије. Инспекцијски надзор над применом Закона и прописа донетих на основу тог закона, Министарство врши преко спортских инспектора. Министарство спорта, у складу са Законом о потврђивању Међународне конвенције против допинга у спорту, извршава и финансијске обавезе према Светској антидопинг агенцији, а у 2025. години извршена је и добровољна уплата у Фонд за елиминацију допинга у спорту који помаже државама потписницама Међународне конвенције против допинга у спорту.

Антидопинг агенција Републике Србије (у даљем тексту: АДАС) је основана Законом о спречавању допинга у спорту из 2005. године, а са радом је почела у јануару 2006. године. Данас ради и функционише у складу са важећим Законом, као и другим релевантним прописима. АДАС је јавна установа, која послује у складу са прописима о јавним службама, а чији је оснивач Република Србија. У склопу својих јавних овлашћења, АДАС спроводи допинг контролу на такмичењима и изван такмичења и врши све оно што је законом и Светским антидопинг кодексом, те пратећим међународним стандардима, одређено као дужност и посао националних антидопинг организација. Допинг контрола се врши од стране овлашћених допинг контролора, који имају одговарајуће медицинско звање. АДАС се као индиректни буџетски корисник, делом финансира из буџета Републике Србије преко Министарства спорта, а делом из сопствених прихода које остварује на тржишту.

У периоду од оснивања па закључно са 2025. годином, спроведено је укупно 15888 допинг контрола спортиста и 888 допинг контрола коња. У том периоду утврђено је да су 154 лица починила 158 повреда антидопинг правила (143 спортиста је починило повреде које се односе на присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте (члан 3. став 1. тачка 1. Закона), док је 11 лица (9 спортиста и 2 лица у својству

помоћног особља спортиста) починило 15 других повреда антидопинг правила). Од 154 лица која су починила повреде антидопинг правила, у Републици Србији (од стране националних спортских савеза и АДАС) процесуирано је 119 лица: 113 спортиста који су починили повреде које се односе на присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте и 6 лица (4 спортиста и 2 лица у својству помоћног особља спортиста) која су починила 7 других повреда антидопинг правила, док су иностране антидопинг организације процесуирале 35 лица (30 спортиста који су починили повреде које се односе на присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте и 5 спортиста који су починили 8 других повреда антидопинг правила). Од процесуираних 119 лица за повреде антидопинг правила у Републици Србији, национални спортски савези су у првом степену спровели свих 119 поступака. Антидопинг одбор је у жалбеном поступку одлучивао у четири случаја, на жалбе које су поднела лица кажњена у првостепеном поступку. Код 143 повреде које се односе на присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте, у узорцима спортиста било је присутно укупно 217 супстанци: 108 анаболичких агенса (49,80%), 2 супстанце из групе пептидних хормона, фактора раста, сродних супстанци и миметика (0,90%), 1 бета 2 агонист (0,50%), 6 хормона и метаболитских модулатора (2,80%), 33 диуретика (15,20%), 38 стимуланса (17,50%), 1 наркотик (0,50%), 27 канабиноида (12,40%), и 1 бета блокатор (0,50%). Преосталих 15 повреда антидопинг правила биле су: 5 коришћења или покушаја коришћења (примена, уношење, убризгавање или конзумирање на било који начин) забрањене супстанце или забрањеног метода (члан 3. став 1. тачка 2. Закона), 4 одбијања, или пропуштања без уверљивог оправдања, давања узорка после обавештења о допинг контроли или избегавања давања узорка на други начин (члан 3. став 1. тачка 3. Закона), 3 ометања или покушаја ометања било којег дела допинг контроле (члан 3. став 1. тачка 5. Закона), 2 поседовања допинг средстава од стране спортисте (члан 3. став 1. тачка 6. Закона), 1 давање или покушај давања или примене или покушај примене било ког допинг средства на спортисти на такмичењу, или давање или покушај давања или примене или покушај примене било ком спортисти изван такмичења било ког допинг средства које је забрањено изван такмичења (члан 3. став 1. тачка 8. Закона). АДАС је у истом периоду утврдио и процесуирао 71 повреду антидопинг правила у коњичком спорту и тркама (70 повреда које се односе на присуство забрањене супстанце у узорку урина или крви коња и 1 друга повреда антидопинг правила – одбијање допинг контроле). Подаци о изреченим казнама се уредно објављују на интернет сајту АДАС, у складу са чланом 4. Закона о спречавању допинга у спорту, а након истека периода у коме су јавно доступни подаци о повреди антидопинг правила, ови подаци се у складу са законом, уклањају са интернет сајта у потпуности, укључујући ту и архивирање вести о повредама. АДАС је од оснивања па закључно са 2025. годином одобрио 320 терапеутских изузећа. У истом периоду је одржано око 1000 антидопинг едукација (АДАС у просеку држи око 50 антидопинг едукација годишње, док је у 2025. години спроведена 161 едукативна антидопинг активност). Сви стипендисти Министарства спорта редовно су едуковани у погледу антидопинг правила, два пута годишње. АДАС је успешно организовао и мрежу вршњачке едукације која је довела до тога да је око 10000 ученика основних и средњих школа Србије слушало предавање од својих вршњака о борби против допинга и листи забрањених средстава. Од посебних активности из домена едукације треба поменути одржавање неколико конгреса о превенцији допинга у спорту, редовно учествовање на Сајму спорта, развијање мобилне апликације „АДАС за спортисте“ 2016. године, која је постала популарна у целом региону, те развијање система електронске антидопинг едукације 2015. године. Овај систем садржи 2 онлајн курса, која се

редовно ажурирају и које је у периоду од 2015-2025. године успешно положило 21317 лица. АДАС је од 2011. године почео да бесплатно издаје спортистима мишљења о присуству забрањених допинг супстанци у лековима и у суплементима. У периоду од 2011. године, па закључно са 2025. годином, издато је 1150 мишљења о лековима и 4994 мишљења о суплементима. АДАС је институција која води рачуна о стандардима доброг управљања па су тако Извештаји о пословању у 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024. и 2025. години, објављени на веб сајту АДАС. На веб сајту се такође објављују и завршни рачуни и информатор о раду. Све ово је допринело да рад и правила АДАС буду оцењени као нормативно и квалитативно усаглашени са Светским антидопинг кодексом и међународним стандардима од стране Светске антидопинг агенције, у неколико наврата.

АДАС тренутно има 6 запослених, 60 овлашћених допинг контролора који чине Одбор за допинг контролу, 3 члана ТУЕ одбора, 9 чланова Антидопинг одбора и 15 чланова Управног одбора. Поред наведених тела, у оквиру АДАС функционишу и Етички одбор који чини 5 чланова са звањем наставника на Универзитету (доцент, ванредни професор или редовни професор) и Савет спортиста који чини 6 спортиста.

Правни положај и права и обавезе АДАС, као надлежне националне антидопинг организације, која је уз Олимпијски комитет Србије потписник Светског антидопинг кодекса у име спортског покрета Републике Србије, уређен је чл. 20-34. Закона.

Делатност АДАС је утврђена чланом 21. Закона о спречавању допинга у спорту. АДАС обавља спортске делатности у вези са спречавањем допинга у спорту, а посебно: 1) предузима мере за смањење допинга у спорту и његово дугорочно отклањање; 2) објашњава шта се под одређеним појмом везаним за проблем допинга у спорту подразумева; 3) стара се о обезбеђењу потребне опреме за анализу допинг узорака и потребних средстава за допинг контролу; 4) остварује увид у организовање и спровођење допинг контроле на међународним такмичењима која се организују у Републици Србији; 5) утврђује годишњи план допинг контроле коју спроводи; 6) издаје службени билтен; 7) остварује међународну стручну сарадњу на питањима која су везана за спречавање допинга у спорту и закључује споразуме о тестирању; 8) остварује сарадњу са заинтересованим надлежним државним органима и организацијама у области спорта у вези са спречавањем допинга у спорту и оштећењем здравља спортиста употребом допинга; 9) организује образовне и друге кампање против допинга у спорту; 10) информише јавност о активностима које се предузимају против допинга у спорту, укључујући и организовање интернет презентације (сајта) на којој се објављују општа акта и одлуке органа Антидопинг агенције; 11) даје препоруке и савете за предузимање мера од стране државних органа и организација у области спорта у циљу спречавања допинга у спорту; 12) организује истраживања, саветовања, семинаре, округле столове и издаје публикације о питањима везаним за борбу против допинга у спорту; 13) прати и прикупља информације у вези са законским и другим мерама које се у другим земљама и међународним организацијама предузимају у борби против допинга у спорту; 14) прати и прикупља информације о мерама које државни органи и организације у области спорта предузимају у борби против допинга у спорту; 15) утврђује изглед маркице са знаком „DOPING FREE” који се ставља на тестиране производе који садрже додатке за исхрану и

поступак за издавање маркице, као поверени посао; 16) обавља друге послове и предузима друге мере које се односе на спречавање допинга у спорту, а који су у складу са Светским антидопинг кодексом у надлежности националне антидопинг организације.

Међусобна сарадња на локалном и националном нивоу на пољу антидопинга уређена је Законом. АДАС сарађује са **националним спортским савезима**, као и са спортистима и другим учесницима у спорту кроз организацију и вршење допинг контрола, едукацију, издавање терапеутских изузећа, издавање мишљења о присуству забрањених супстанци у суплементима и лековима, као и кроз друге активности утврђене законом. Једна од најважнијих обавеза националних спортских савеза, према Закону јесте да обезбеде изрицање мера лицима за која се утврди да су одговорна за повреду антидопинг правила. Уколико савези не изрекну мере у року од 4 месеца од покретања поступка, надлежност за изрицање мера прелази на Антидопинг одбор АДАС. Ова обавеза је у протеклом периоду у потпуности поштована и испуњавана од стране националних спортских савеза.

Поред тога, АДАС сарађује са Лекарском комором Србије, Фармацеутском комором Србије, Агенцијом за лекове и медицинска средства, факултетима и другим релевантним установама на пољу истраживачких и едукативних активности, док са Министарством унутрашњих послова и надлежним тужилаштвима сарађује на спречавању кривичних дела утврђених Законом. Како Закон предвиђа постојање два кривична дела у вези са допингом у спорту (Омогућавање употребе допинг средстава и Неовлашћена производња и стављање у промет допинг средстава), за успешно сузбијање ових кривичних дела и ефикасну борбу против допинга, неопходна је сарадња различитих институција, које су у оквиру својих надлежности ангажоване по овом питању. АДАС је у протеклом периоду проследила Министарству унутрашњих послова односно Управи криминалистичке полиције обимну документацију која садржи бројне информације које се односе на потенцијална вршења кривичних дела у вези са допингом у спорту. Захваљујући томе затворен је велики број онлајн продавница допинг средстава које су биле активне у нашој земљи. Анализирајући оперативна сазнања којима је располагала криминалистичка полиција и поступајући по достављеним сазнањима АДАС, а након вишемесечног оперативног рада, дана 16.12.2024. године припадници Министарства унутрашњих послова, Управе криминалистичке полиције, Службе за борбу против организованог криминала, у сарадњи са Јавним тужилаштвом за организовани криминал, зауставили су деловање организоване криминалне групе која се сумњичи да се дужи низ година бави кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет допинг средстава, као и удруживањем ради вршења кривичних дела. Током 2024. године, све до 16.12.2024. године од ове групе је у неколико одвојених акција заплењено око 3.000 килограма различитих допинг средстава чија је вредност на српском тржишту већа од 3 милиона евра. Приведено је 10 чланова ове групе. Након њиховог хапшења, у циљу упознавања јавности о резултатима акције, дана 17. децембра 2024. године у Палати Србија, одржана је заједничка конференција за медије Министарства унутрашњих послова Републике Србије и Министарства спорта Републике Србије. Ова конференција за медије је била веома пропраћена и њој су присуствовали представници свих водећих телевизијских и радио канала, дневних новина, недељника, разних штампаних и електронских медија и портала. Колико је ова акција била значајна говори податак да су конференцији за медије присуствовали сви релевантни носиоци

функција у систему борбе против допинга у спорту, па је тако испред МУП-а био присутан министар унутрашњих послова и потпредседник Владе, шеф кабинета министра, представници Управе криминалистичке полиције, док су испред Министарства спорта били присутни министар, директорка Антидопинг агенције Републике Србије, шеф кабинета, државни секретари и, државни помоћници министра спорта. На конференцији за медије саопштене су битне информације о хапшењу ове групе и упозната је јавност о заступљености и штетности допинг средстава, са посебним нагласком да је ова акција имала велики значај за здравље нације. Представници Управе криминалистичке полиције су на конференцији за медије истакли да су током акције имали изузетну сарадњу са АДАС, са којима су размењивали информације и добијали адекватну стручну помоћ у области допинг средстава. У недељама након хапшења ове групе, одржан је велики број телевизијских емисија на тему борбе против допинга у спорту, на друштвеним мрежама и порталима је ова вест била једна од најчитанијих, па ова тема дужи временски период заузимала велики део медијског простора у Србији и региону. Током јануара месеца 2025. године, већи број чланова организоване криминалне групе обухваћених кривичном пријавом из децембра месеца претходне године, признао је кривицу пред Вишим судом у Београду, и склопио споразум о признању кривице са Тужилаштвом, имајући у виду неоториве доказе који су им стављени на терет, услед чега су припадници групе осуђени на вишегодишње казне затвора. На тај начин ова организована криминална група је прва у историји Србије која је осуђена за неовлашћену производњу и стављање у промет допинг средстава из члана 39. Закона о спречавању допинга у спорту. Имајући у виду обим ове акције, остварену непосредну сарадњу АДАС са МУП-ом, број ухапшених лица и њихове позиције у криминалним круговима, количину и вредност одузетих допинг средстава, вредност одузете имовине, затим дуготрајну општу медијску пропраћеност акције, угашене веб сајтове и групе на мобилним апликацијама и друштвеним мрежама, као и укључивање највиших државних функционера у представљање резултата ове акције, допринос општем здрављу нације, подизање опште националне свести о забрани производње и стављања у промет допинг средстава, може се закључити да је постигнут највећи резултат у овом облику борбе против допинга, икада на подручју Србије али и у овом делу Европе. Због свега наведеног Светска антидопинг агенција је издала саопштење којим јавно похваљује АДАС, и именовала је АДАС за ментора националној антидопинг агенцији Еквадора, на подручју обавештајних података и истраге.

Сарадња на међународном нивоу утврђена је међународним конвенцијама, Светским антидопинг кодексом и пратећим међународним стандардима и врши се са Светском антидопинг агенцијом, Међународном агенцијом за тестирање, међународним спортским савезима, акредитованим лабораторијама од стране Светске антидопинг агенције, Међународним арбитражним судом за спорт у Лозани, регионалним и националним антидопинг организацијама из других држава, те са телима Савета Европе у чијој је надлежности праћење међународних конвенција против допинга. Такође, значајно је истаћи сарадњу националних антидопинг агенција централне и источне Европе на регионалном нивоу, кроз ЦЕАДО (Централно Европска Антидопинг Организација). АДАС је једна од оснивача ЦЕАДО, а ову организацију чине поред Србије, још и Аустрија, Мађарска, Пољска, Словачка, Хрватска, Румунија, Чешка, Грчка и Словенија. У 2024. години, АДАС је била домаћин редовног годишњег састанка ЦЕАДО, у Београду. Састанак је окупио националне антидопинг агенције чланица ЦЕАДО-а ради координације активности и разматрања актуелне ситуације у области борбе против допинга у спорту. Догађају је присуствовао и

директор Светске антидопинг агенције за Европу. Такође, АДАС је била и организатор Самита централноевропских и источноевропских антидопинг организација (ЦЕЕАДС), који је уз подршку Министарства спорта одржан у Београду, 16.10.2024. године. На Самиту су учествовали антидопинг експерти из 27 националних антидопинг организација земаља Централне и Источне Европе, као и представници Светске антидопинг агенције. Самиту је присуствовао и председник Светске антидопинг агенције господин Витолд Банка. Примарни циљ овог Самита било је подизање антидопинг стандарда у Централној и Источној Европи, интензивирање сарадње ради стварања нове динамике и повећање значаја региона. Поред тога, циљ је био и да се охрабре све земље у региону да успоставе јединствену антидопинг политику на европском и глобалном нивоу. Председник Светске антидопинг агенције господин Витолд Банка је изјавио да је подршка коју ова агенција добија од АДАС изузетна и за сваку похвалу.

АДАС је била ментор националним антидопинг организацијама Северне Македоније и Црне Горе, у погледу развоја ових организација. Овај важан посао је Светска антидопинг агенција поверила АДАС преко ЦЕАДО.

У складу са изнетим, може се констатовати да је важећи Закон добро прихваћен од стране спортских субјеката и да се решења из закона спроводе у пракси. Због тога разлог за измене Закона нису проблеми у примени Закона. Међутим, од доношења закона, ситуација у погледу правног уређења борбе против допинга у спорту на међународном плану је измењена. Једна од најзначајнијих промена је доношење новог Светског антидопинг кодекса 2025. године чије одредбе ступају на снагу 1. јануара 2027. године, као и пратеће промене међународних стандарда у области допинга, које је одобрила Светска антидопинг агенција. У складу са наведеним, јавља се потреба да се област борбе против допинга у спорту у Републици Србије усклади са променама које су у међувремену учињене у међународним документима који се односе на спречавање допинга у спорту, уз узимање у обзир упоредноправних решења, и тиме унапреди, те да се омогући да рад и правила АДАС и даље буду нормативно и квалитативно усаглашени са Светским антидопинг кодексом и пратећим међународним стандардима.

2) Да ли је уочен проблем у области и на коју циљну групу се односи? Представити узроке и последице проблема?

На основу анализе важећег Закона уочен је следећи проблем:

Важећи Закон није усклађен са најновијим изменама Светског антидопинг кодекса.

Чланом 3. Међународне конвенције против допинга у спорту Република Србија се обавезала да, ради остваривања циља Конвенције: а) усвоји одговарајуће мере на националном нивоу које су у складу са принципима Светског антидопинг кодекса; б) подстичу све облике међународне сарадње усмерене на заштиту спортисте и етике у спорту и на размену резултата истраживања; ц) подстичу међународну сарадњу између земаља учесница и водећих организација у борби против допинга у спорту, нарочито Светске агенције за борбу против допинга. Република Србије се, такође, чланом 4. став 1. Међународне конвенције против допинга у спорту обавезала и да ради координације борбе против допинга у спорту на националном нивоу поштује

принципе Светског антидопинг кодекса као основе за законодавне мере у односу на активности за борбу против допинга на националном нивоу. Међународна конвенција против допинга у спорту несумњиво не обавезује на директну примену Светског антидопинг кодекса већ тражи усаглашавање националног законодавства за основним принципима Светског антидопинг кодекса. То је у потпуности разумљиво јер је у тренутку усвајања Конвенције 2005. године на снази био Светски антидопинг кодекс из 2003. године, а он је до данас претрпео више измена пошто се сваких шест година врши његова ревизија. У сваком случају, наши спортисти и организације у области спорта могу бити део међународног спорта само уколико се у Републици Србији прихватају и спроводе антидопинг правила која су усаглашена са Светским антидопинг кодексом.

Светски антидопинг кодекс је претрпео значајне измене, које су усвојене 2025. године на конференцији Светске антидопинг агенције, у Бусану, Република Кореја, а које ће ступити на снагу 1. јануара 2027. године. Кодекс је потписан и прихваћен од око 700 кључних носилаца система спорта на међународном и националном нивоу, укључујући Међународни олимпијски комитет, Међународни параолимпијски комитет, све међународне спортске савезе, све националне олимпијске комитете и све надлежне националне антидопинг организације, укључујући и Олимпијски комитет Србије и Антидопинг агенцију Републике Србије. Светским антидопинг кодексом је овлашћена Светска антидопинг агенција (ВАДА) да донесе међународне стандарде и упутства за спровођење појединих кључних делова Кодекса, и све антидопинг активности на националном нивоу морају бити усаглашене и са тим документима, уз претњу санкцијама. До сада је донето 8 међународних стандарда и више упутстава и модела правила, од којих треба издвојити: Међународни стандард за тестирање и истрагу (The International Standard for Testing and Investigations); Међународни стандард за лабораторије (The International Standard for Laboratories); Међународни стандард за изузећа за терапеутску употребу (The International Standard for Therapeutic Use Exemptions); Међународни стандард за Листу забрањених средстава (The International Standard for the Prohibited List); Међународни стандард за заштиту приватности и података о личности (The International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information); Међународни стандард за усаглашеност потписника са Кодексом (The International Standard for Code Compliance by Signatories); Међународни стандард за едукацију (The International Standard for Education); Међународни стандард за управљање резултатима (The International Standard for Results Management); Модел правила за националне антидопинг организације; Модел правила за националне Олимпијске комитете; као и низ смерница за различите антидопинг активности. Почев од 2027. године, примењиваће се 9 међународних стандарда, услед раздвајања Међународног стандарда за тестирање и истрагу на Међународни стандард за тестирање (International Standard for Testing) и Међународни стандард за обавештајне податке и истрагу (International Standard for Intelligence and Investigations).

Према одредбама Светског антидопинг кодекса постоји одређени број одредби које морају дословно бити преузете и прихваћене од свих учесника у систему спорта у свету, и на међународном и на националном нивоу, иначе организације у области спорта и спортисти у Републици Србији могу бити изложени изузетно тешким санкцијама, укључујући забрану учешћа на међународним спортским такмичењима и ускраћивање организације међународних спортских такмичења на територији Републике Србије. У групу одредби које се морају преузети без било какве измене суштине спадају: Члан 1

(Дефиниција допинга); Члан 2 (Повреда антидопинг правила); Члан 3 (Доказивање допинга); Члан 4.2.2 (Специфичне супстанце или специфични методи); Члан 4.2.3 (Супстанце злоупотребе); Члан 4.3.3 (Одлучивање ВАДА-е о листи забрањених средстава); Члан 5.6. (Повратак пензионисаних спортиста у такмичење); Члан 7.7 (Повлачење из спорта); Члан 7.8 (Случајеви који подлежу разматрању од стране независног експерта за ревизију); Члан 9 (Аутоматска дисквалификација појединачних резултата); Члан 10 (Казне за појединце); Члан 11 (Мере у тимским спортовима); Члан 13 (Жалбе) са изузетком за 13.2.2, 13.6. и 13.7 ; Члан 15.1 (Аутоматско обавезујуће дејство одлука); Члан 17 (Застарелост); Члан 26 (Тумачење Кодекса); Додатак 1 – Дефиниције. Надзор над поштовањем јединствене светске антидопинг политике спроводи Светска антидопинг агенција, која даје и потврде националним антидопинг организацијама да је њихов рад усклађен са Светским антидопинг кодексом. АДАС је до сада добијала ову потврду у више наврата и тренутно је има. Међутим, неусклађеност Закона са изменама Светског антидопинг кодекса које ће се примењивати од 1. јануара 2027. године, прети да озбиљно угрози рад АДАС и положај наших спортиста и националних спортских савеза у међународним спортским савезима и на међународним спортским догађајима.

Према члану 20.5. Светског антидопинг кодекса, улога и одговорност АДАС, као националне антидопинг организације је: да поступа у складу са захтевима оперативне независности националне антидопинг организације; да усвоји, спроводи и обезбеди извршивост антидопинг политика и правила у складу са Светским антидопинг кодексом и Међународним стандардима, да их без одлагања објави и учини доступним, као и да има пуно овлашћење за спровођење антидопинг активности; да сарађује са релевантним националним органима и другим антидопинг организацијама и пријављује Светској антидопинг агенцији изостанак сарадње; да подстиче међусобно тестирање између антидопинг организација; да промовише истраживања у области борбе против допинга; да ускрати финансирање спортистима и помоћном особљу који су починили повреду антидопинг правила током периода забране; да предузима мере ради спречавања повреда антидопинг правила, укључујући спровођење истрага и обезбеђивање извршења санкција; да планира, спроводи, надгледа и унапређује антидопинг едукацију у складу са Међународним стандардом за едукацију; да буде надлежна за едукацију у својој земљи; да захтева од свих релевантних лица укључених у допинг контролу да се обавезу на поштовање антидопинг правила; да не запошљава нити ангажује лица чије би учешће било супротно забранама из Светског антидопинг кодекса, укључујући лица која су у претходних шест година учествовала у понашању које би представљало повреду антидопинг правила; да спроводи обавезне истраге у случајевима који укључују заштићена или малолетна лица и да резултате доставља Светској антидопинг агенцији; да у потпуности сарађује са Светском антидопинг агенцијом у њеним истрагама; да поштује оперативну независност лабораторија; да усвоји правила за примену члана 2.11 Светског антидопинг кодекса; да предузима мере ради спречавања неусклађености са Светским антидопинг кодексом и Међународним стандардима; и да доноси благовремене одлуке у поступцима управљања резултатима у складу са Међународним стандардом за управљање резултатима.

Према члану 24. Светског антидопинг кодекса, за све неусаглашености које установи, Светска антидопинг агенција примењује корективне поступке утврђене у Међународном стандарду за усаглашеност потписника са Кодексом. Неусаглашеност са Кодексом може довести до озбиљних последица, укључујући проглашење неусаглашености, ограничење или губитак права

потписника, забрану организовања међународних спортских догађаја, ускраћивање финансијске подршке, стављања под надзор друге антидопинг организације, новчане казне, као и друге институционалне и оперативне мере, уз могућност покретања поступка пред Судом за спортску арбитражу (ЦАС). Најпознатији скорашњи случај примене ових мера је свакако Руска федерација.

Имајући у виду значај очувања статуса усаглашености и учешћа у међународном спортском систему, потребно је спречити наступање наведених последица и обезбедити пуну примену међународних обавеза.

Изменама Светског антидопинг кодекса из 2025. године, које ступају на снагу 2027. године поштрени су захтеви за оперативном и институционалном независношћу тела која одлучују о повредама антидопинг правила. Ово подразумева да одлучивање о постојању повреде антидопинг правила, као и о изрицању мера, мора бити у потпуности **измештено из било каквог утицаја спортских организација** које су потенцијално заинтересоване стране у поступку. У том смислу, национални спортски савези и друге спортске организације не могу бити укључени, ни директно ни посредно, у поступак утврђивања да ли је одређено лице извршило повреду антидопинг правила.

Према важећем Закону, поступак утврђивања повреде антидопинг правила организован је тако да у првом степену одлучује надлежни национални спортски савез, док у случају да савез не донесе одлуку у року од четири месеца, првостепена надлежност прелази на Антидопинг одбор. У другом степену, по жалби, одлучује Антидопинг одбор. При томе, Антидопинг одбор одлучује и у првом и у другом степену путем трочланих већа. Чланове Антидопинг одбора (укупно 9) именују Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије (по три члана).

Међутим, нове одредбе Светског антидопинг кодекса захтевају јасно раздвајање надлежности и искључење било каквог утицаја спортских савеза у процесу одлучивања о повредама антидопинг правила (било директно, било путем делегирања или именованја). Прописано је да поступак утврђивања повреда антидопинг правила не смеју спроводити лица именована од стране, или под надлежношћу, националних спортских савеза или других националних спортских организација.

Сходно томе, национални спортски савези и организације не могу више учествовати у овим поступцима ни у једној фази, што подразумева да се поступак мора поверити искључиво независним телима која испуњавају стандарде оперативне и институционалне независности, односно у конкретном случају Антидопинг одбору, с тим да његове чланове не могу да именују спортске организације.

Имајући у виду наведено, јасно је да постојеће законско решење није усклађено са изменама Светског антидопинг кодекса у погледу: 1) могућности да национални спортски савези одлучују у првом степену о повредама антидопинг правила и 2) именованја чланова Антидопинг одбора од стране Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије, те је неопходно извршити измене Закона како би се обезбедила пуна усклађеност са међународним обавезама и принципима независности у антидопинг систему.

Останак важећег законског решења представљао би неусаглашеност са Светским антидопинг кодексом, услед чега би уследиле горе наведене последице.

Циљна група на коју проблем директно утиче су спортисти, национални спортски савези и други спортски субјекти који би били погођени овим последицама.

Узрок овог проблема је континуирани процес измена светског антидопинг програма и правила.

3) Да ли постоје неки други разлози за промену (интервенцију) у области у случају да није уочен проблем?

Не.

2. Утврђивање циља.

1) Који циљ је потребно постићи?

Циљ је обезбеђивање усклађености Закона са Светским антидопинг кодексом, чиме се испуњавају преузете међународне обавезе и спречава наступање последица по наше спортисте и систем спорта.

На тај начин се област борбе против допинга у спорту у Републици Србије унапређује и усклађује са променама које су у међувремену учињене у међународним документима који се односе на спречавање допинга у спорту, уз узимање у обзир упоредноправних решења.

У већини других држава, још од 2021. године преовладава решење да национални спортски савези не учествују у првостепеном одлучивању, већ да и првостепени поступак увек води независно национално тело. У сваком случају, та могућност је до сада била у складу са Светским антидопинг кодексом, али од измена из 2025. године више није. У том смислу, потребно је прописати да поступак утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила не могу да врше национални спортски савези, као и укинути право именовања чланова Антидопинг одбора од стране спортских организација. Чланове Антидопинг одбора може да именује министарство надлежно за послове спорта. Такво решење је у складу са изменама Кодекса и преузето је из пољског антидопинг закона. Такође, препоручено је Антидопинг агенцији од стране Светске антидопинг агенције као решење усаглашено са Светским антидопинг кодексом.

Остварењем наведеног циља омогућило би се:

1) обезбеђење остваривања улоге АДАС, као надлежне антидопинг организације за Републику Србију, на начин како је то прописано Светским антидопинг кодексом;

2) обезбеђивање да се дисциплински поступак за повреду антидопинг правила спроводи на правичан начин, од стране оперативне и институционално независне, непристрасне и ефикасне тела, у складу са одредбама Светског антидопинг кодекса;

3) спречавање последица које би по наше спортисте, националне спортске савезе и друге спортске субјекте наступиле у случају неусаглашености Закона са Светским антидопинг кодексом.

2) Да ли је циљ који се постиже доношењем прописа усклађен са циљевима важећих планских докумената и приоритетним циљевима Владе?

Циљ чијем се остварењу тежи изменама Закона је у складу са постојећим правним оквиром у Републици Србији.

Питање квалитативне и нормативне усаглашености са Светским антидопинг кодексом, међународним стандардима, техничким документима и смерницама Светске антидопинг агенције је једна од кључних ствари, која у великој мери утиче на статус спорта и спортиста једне земље.

У Републици Србији процес континуираног усаглашавања предвиђен је и у самом Закону о спречавању допинга у спорту, где је у члану 7. став 2. утврђено: „Правила Антидопинг агенције морају бити у складу са Законом о ратификацији Европске конвенције против допинговања у спорту, Законом о потврђивању Међународне конвенције против допинга у спорту, **Светским антидопинг кодексом** и међународним стандардима за допинг тестирање одобреним од стране Светске антидопинг агенције.

3) На основу ког показатеља учинка се утврђује да ли је дошло до постизања циља?

Показатељ учинка у погледу остваривања циља нормативне усклађености са Светским антидопинг кодексом и међународним стандардима одобреним од Светске антидопинг агенције представља чињеница да ли су правила која регулишу борбу против допинга у спорту усклађена са наведеним међународним документима или не. Ако табеларно изразимо њихове вредности, са аспекта измена Светског антидопинг кодекса и међународних стандарда, то изгледа овако:

Важећи закон	Верзија Светског антидопинг кодекса	Усклађеност са Светским антидопинг кодексом и пратећим стандардима
Закон о спречавању допинга у спорту ("Службени гласник РС", бр. 101/2005)	2003 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Да
Закон о спречавању допинга у спорту ("Службени гласник РС", бр. 101/2005)	2009 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Да
Закон о спречавању допинга у спорту ("Службени гласник РС", бр. 101/2005)	2015 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Да

спорту ("Службени гласник РС", бр. 111/2014)	пратећи међународни стандарди	
Закон о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 111/14 и 47/2021)	2021 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Да
Закон о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 111/14 и 47/2021)	2027 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Не

Текст Закона након измена биће усаглашен са изменама Светског антидопинг кодекса, и то је показатељ учинка.

4) Дефинисати извор провере и рокове за прикупљање података за праћење примене прописа.

Извор провере је потврда Светске антидопинг агенције о усклађености са Светским антидопинг кодексом и пратећим међународним стандардима (утврђивање да је АДАС „Code Compliance“ организација). Рок за прикупљање овог податка је 31.12.2027. године.

У односу на почетно стање:

Важећи закон	Верзија Светског антидопинг кодекса	Усклађеност са Светским антидопинг кодексом и пратећим стандардима
Закон о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 111/14 и 47/2021)	2027 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Не

очекује се промена:

Важећи закон	Верзија Светског антидопинг кодекса	Усклађеност са Светским антидопинг кодексом и пратећим стандардима
Закон о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 111/14 и 47/2021)	2027 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Да

3. Идентификовање опција.

1) Да ли је циљ могуће постићи применом „status quo” опције? Приказати последице примене „status quo” опције.

У случају примене „status quo” опције биће онемогућено усклађивање нормативног оквира у Републици Србији којим се уређује борба против допинга у спорту са изменама Светског антидопинг кодекса и пратећих међународних стандарда који се примењују од 1. јануара 2027. године. Последице тога, које су претходно наведене, трпеће наши спортисти, спортске организације и систем спорта у целини.

2) Да ли је циљ могуће постићи искључиво применом подстицајних, информативно-едукативних, институционално-управљачких или мера за обезбеђивање добара и услуга, без доношења новог или измене постојећег прописа? Навести разлоге због којих се одустало од примене ове опције.

Циљ није могуће постићи искључиво применом подстицајних, информативно-едукативних, институционално-управљачких или мера за обезбеђивање добара и услуга, без доношења новог или измене постојећег прописа. Како је постојећи пропис неусклађен са измењеним међународним документом, а обавеза усклађивања је прихваћена међународна обавеза, једина расположива опција је измена постојећег прописа. Из тог разлога се одустало од примене ове опције.

3) Које су кључне промене које се прописом предлажу ради постизања циља?

Предложене измене Закона односе се на:

1) престанак могућности да национални спортски савези одлучују у првом степену о повредама антидопинг правила, већ то остаје искључиво у надлежности Антидопинг одбора, и

2) прелазак надлежности за именовање чланова Антидопинг одбора, са Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије, на министарство надлежно за послове спорта.

Овим променама би се текст Закона ускладио са новим, додатним захтевима оперативне и институционалне независности тела које одлучује о повредама антидопинг правила из Светског антидопинг кодекса.

4) Које опције су разматране приликом израде прописа и навести разлоге због којих се од њих одустало?

Приликом израде прописа размотрене су опције:

1) регулаторне мере – доношење Закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту;

2) „status quo“ опција;

3) остваривање циља применом подстицајних, информативно-едукативних, институционално-управљачких или мера за обезбеђивање добара и услуга, без доношења новог или измене постојећег прописа.

Закључено је да је у околностима потребе усклађивања области борбе против допинга у спорту у Републици Србији са међународним стандардима и другим релевантним прописима, односно усклађивања Закона о спречавању допинга у спорту са изменама Светског антидопинг кодекса једини начин којим се наведено може постићи, представља доношење Закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту, односно предузимање регулаторних мера.

У случају „status quo“ опције, наступила би ситуација да је област борбе против допинга у спорту у Републици Србији неусклађена са међународним стандардима и другим релевантним прописима, односно да је Закон о спречавању допинга у спорту неусклађен са изменама Светског антидопинг кодекса што би за последице имало потенцијално санкционисање система спорта у Републици Србији од стране Светске антидопинг агенције.

Приликом разматрања алтернативних могућности, односно постизања циљева применом подстицајних, информативно-едукативних, институционално-управљачких или мера за обезбеђивање добара и услуга, закључено је да исто није могуће због природе измена у међународним документима.

У складу са наведеним, као могућа мера за постизање циља идентификована је мера доношења Закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту.

5) Која је међународна упоредна пракса у регулисању области?

Као што је претходно и наведено, у већини држава, још од 2021. године преовладава решење да национални спортски савези не учествују у првостепеном одлучивању, већ да и првостепени поступак увек води независно национално тело. Решење да чланове Антидопинг одбора именује министарство надлежно за послове спорта преузето је из пољског антидопинг закона. АДАС је потврђено од стране Светске антидопинг агенције да је такво решење усаглашено са Светским антидопинг кодексом.

4. Анализа економских ефеката

1) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нови, укида или мења постојећи административни поступак и/или административни захтев за привредне субјекте и који су позитивни ефекти овог решења? Да ли предложена решења утичу на повећање или умањење административних трошкова и колико износи повећање или умањење административних трошкова које сноси привредни субјект?

Предложеним решењима прописа се не уводи нови, нити укида или мења постојећи административни поступак, нити се уводи, укида или мења

административни захтев за привредне субјекте. Предложена решења не утичу на повећање или умањење административних трошкова.

2) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нова, мења или укида постојећа финансијска обавеза за привредне субјекте? Који су позитивни ефекти увођења нове, измена или укидања обавезе?

Предложеним решењима прописа се не уводи нова, нити укида или мења постојећа финансијска обавеза за привредне субјекте.

3) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нова, мења или укида постојећа обавеза која утиче на повећање или умањење трошкова производње и/или пружања услуга које сноси привредни субјект? Колико износи повећање или умањење ових трошкова? Да ли се обавеза може испунити на домаћем тржишту и да ли је рок за испуњење обавезе примерен? Који су позитивни ефекти увођења нове, измена или укидања обавезе?

Предложеним решењима прописа се не уводи нова, нити укида или мења постојећа обавеза која утиче на повећање или умањење трошкова производње и/или пружања услуга које сноси привредни субјект. Све обавезе које произилазе из предложеног решења могу се испунити на домаћем тржишту. Рокови су примерени и нису мењани.

4) На који начин ће предложена решења прописа утицати на конкурентност привредних субјеката на домаћем и иностраном тржишту?

Предложена законска решења немају директан утицај на конкурентност привредних субјеката на домаћем и иностраном тржишту. С друге стране, индиректно могу имати позитиван утицај на конкурентност привредних субјеката на домаћем и иностраном тржишту, јер се њиховим доношењем спречава наступање негативних последица које обухватају и забрану организације међународних такмичења у Републици Србији, а од чега би штету трпели и привредни субјекти који су пословно укључени у организацију ових такмичења.

5) На који начин ће предложена решења прописа утицати на конкуренцију?

Предложена решења немају негативне утицаје на конкуренцију.

6) На који начин ће предложена решења прописа утицати на микро, мале и средње привредне субјекте (ММСП)?

Предложена законска решења неће негативно утицати на микро, мале и средње привредне субјекте (ММСП).

5. Анализа ефеката на друштво.

1) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нови, укида или мења постојећи административни поступак за грађане и који су позитивни ефекти овог решења? Да ли предложена решења прописа утичу на повећање или умањење административних трошкова и колико износи повећање или умањење административних трошкова које носе грађани?

Предложеним решењима прописа не уводи се нови, нити се укида или мења постојећи административни поступак за грађане.

Предложена решења не утичу на повећање или умањење административних трошкова које сnose грађани.

2) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нова, мења или укида постојећа финансијска обавеза за грађане?

Предложеним решењима прописа не уводи се нова, нити се мења или укида постојећа финансијска обавеза за грађане.

3) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нова, мења или укида постојећа обавеза која утиче на трошкове живота?

Предложеним решењима прописа не уводи се нова, нити се мења или укида постојећа обавеза која утиче на трошкове живота.

4) На који начин предложена решења прописа утичу на доступност, квалитет и цене роба и услуга од значаја за животни стандард становништва?

Предложена решења прописа не утичу на доступност, квалитет и цене роба и услуга од значаја за животни стандард становништва.

5) На који начин предложена решења прописа утичу на тржиште рада, запошљавање, услове за рад и синдикално удруживање?

Предложена решења прописа не утичу на тржиште рада, запошљавање, услове за рад и синдикално удруживање.

6) На који начин предложена решења прописа утичу на здравље људи?

Предложена решења прописа не утичу директно на здравље људи. Предложена решења могу имати индиректан позитиван утицај на заштиту здравља спортиста, кроз унапређење система борбе против допинга у спорту. Поред фер плеја и заштите етичких вредности спорта, борба против допинга у спорту усмерена је и на заштиту здравља спортиста.

7) На који начин предложена решења прописа утичу на обим остваривања права на правично суђење, приступачност јавним површинама и објектима и приступ информацијама? На који начин предложена решења утичу на квалитет и доступност јавних услуга, услуга система социјалне заштите, система здравствене заштите и система образовања, као и других јавних услуга, нарочито у контексту заштите и унапређења права припадника осетљивих друштвених група?

Предложена решења прописа имају позитиван утицај на правичност приликом одлучивања о повредама антидопинг правила, јер уводе већи степен оперативне и институционалне независности тела које одлучује о повреди антидопинг правила.

Предложена решења прописа не утичу на приступачност јавним површинама и објектима и приступ информацијама. Исто тако, не утичу на квалитет и доступност јавних услуга, услуга система социјалне заштите, система здравствене заштите и система образовања, као и других јавних

услуга, нарочито у контексту заштите и унапређења права припадника осетљивих друштвених група.

8) На који начин предложена решења прописа утичу на доступност културних садржаја и очување културног наслеђа?

Предложена решења прописа не утичу на доступност културних садржаја и очување културног наслеђа.

9) Да ли предложена решења прописа имају различите ефекте на жене и мушкарце, тј. родну равноправност? Описати те ефекте. Да ли пропис повећава или умањује родну равноправност? Које мере су предвиђене за ублажавања потенцијалних негативних ефеката прописа на родну равноправност?

Предложена решења прописа немају различите ефекте на жене и мушкарце, тј. родну равноправност.

6. Анализа ефеката на животну средину и климатске промене.

1) На који начин предложена решења прописа утичу на животну средину?

Предложена решења прописа не утичу на животну средину.

7. Анализа управљачких ефеката.

1) Које активности је потребно спровести и у којим роковима како би се омогућила примена прописа? Која организациона јединица унутар органа, односно организације који врше јавна овлашћења, је одговорна за спровођење ових активности?

Спровођење Закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту доноси промене у начину избора чланова Антидопинг одбора, као независног радног тела Антидопинг агенције. Изменама Закона се у већој мери обезбеђује независност Антидопинг одбора од спортских организација, на начин што чланове Антидопинг одбора више не би именовали Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије, већ министарство надлежно за послове спорта. Унутар Министарства спорта, за именовање чланова надлежан је Министар.

АДАС је дужан да, у року од три месеца, по ступању на снагу Закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту усклади са изменама Закона: Правилник о усаглашавању антидопинг активности антидопинг агенције и надлежних националних спортских савеза са Светским антидопинг кодексом и правилнике који уређују спровођење допинг контроле и утврђивање повреде антидопинг правила. За доношење одговарајућих аката надлежан је Управни одбор АДАС,

Постојеће организације у области спорта дужне су да ускладе своју организацију, рад и опште акте са одредбама Закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту у року од шест месеци од дана ступања на снагу тог закона.

2) Одредити капацитете органа, односно организације који врше јавна овлашћења који је потребно ангажовати за примену прописа. Да ли су капацитети довољни за примену прописа?

Капацитети Министарства спорта, АДАС и постојећих организација у области спорта су довољни за примену прописа.

Не очекује се повећање посла Антидопинг агенције Републике Србије, нити додатно ангажовање у складу са предложеним изменама. Ако се посматра протекли период, види се да се у просеку води шест поступака за утврђивање повреде антидопинг правила годишње, с тим да је највише поступака појединачно било вођено 2010. године (укупно 18). Антидопинг одбор има довољно постојећих капацитета да спроведе овај број поступака (9 чланова укупно, а одлучује у трочланим већима.

3) На који начин предложена решења прописа утичу на ефикасност, одговорност и транспарентност рада органа, односно организација који врше јавна овлашћења надлежних за примену прописа?

Предложена решења прописа унапређују ефикасност, одговорност и транспарентност рада органа и организација које врше јавна овлашћења, у смислу обезбеђивања веће независности од спортских организација тела које одлучује о повредама антидопинг правила.

4) На који начин предложена решења прописа утичу на владавину права?

Предложена решења прописа имају позитиван утицај на владавину права, јер омогућавају већу независност од спортских организација тела које одлучује о повредама антидопинг правила. Такође, омогућавају испуњавање преузетих међународних обавеза.

8. Анализа финансијских ефеката.

1) Колико износе јавни расходи примене прописа и из којих извора финансирања ће се обезбедити средства?

Спровођење Закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту не захтева обезбеђивање додатних финансијских средстава, те у том смислу нема утицај на јавне расходе.

2) Какве ће ефекте предложена решења прописа имати на јавне приходе и расходе?

Предложена решења прописа немају утицај на јавне приходе и расходе.

9. Анализа ризика.

1) Навести кључне ризике за примену прописа. Које мере ће бити предузете како би се смањила вероватноћа настанка ризичних догађаја, односно умањили њихови ефекти и које мере ће бити предузете уколико се ризик оствари?

Потенцијални ризик за примену прописа представља евентуално кашњење у доношењу спроведбених аката. Мере које ће бити предузете да би се

смањила вероватноћа настанка ризика је успостављање јасног плана припреме спроведбених аката. Уколико се ризик оствари, биће предузете све одговарајуће законски предвиђене мере да се ови акти што пре донесу.

Табела: Матрица ризика за примену измена Закона

Ризик	Вероватноћа	Утицај	Степен ризика	Одговор на ризик
Кашњење у доношењу спроведбених аката	Ниска	Средњи	Низак	Успостављање јасног плана припреме спроведбених аката

10. Извештај о спроведеним консултацијама.

1) Одредити циљне групе и заинтересоване стране које је потребно укључити у процес консултација.

Субјекти на које предложена законска решења непосредно утичу - циљне групе су:

- 1) спортисти;
- 2) спортски савези и организације.

Заинтересоване стране су:

- 1) други спортски субјекти и учесници у спорту.

2) У ком периоду су спроведене консултације и да ли су релевантне информације о времену и месту примене изабраних метода консултација и њиховим резултатима, објављене на Порталу „еКонсултације”? Навести линк са Портала „еКонсултације” или неке друге интернет странице преко које су спроведене консултације.

3) Навести циљне групе и заинтересоване стране које су учествовале у консултацијама.

4) Да ли су у консултације укључени представници микро, малих и средњих привредних субјеката из регулисане области и осетљиве друштвене групе на које пропис утиче, представници удружења која се баве заштитом животне средине, као и представници удружења који се баве родном равноправношћу?

5) Наведите примедбе, сугестије и коментаре на текст прописа, достављене у току консултација које су усвојене.

6) Наведите примедбе, сугестије и коментаре на текст прописа, достављене у току консултација које нису усвојене и објаснити разлоге за њихово неприхватање.

**ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА
СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Овлашћени предлагач прописа: ВЛАДА
Обрађивач: МИНИСТАРСТВО СПОРТА
2. Назив прописа
ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ ДОПИНГА У СПОРТУ

LAW ON AMENDMENTS TO THE LAW ON THE PREVENTION OF DOPING IN SPORTS
3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):
 - а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа – НЕМА
 - б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума – НЕМА
 - в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума – НЕМА
 - г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума – НЕМА
 - д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније – НЕМА
4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:
Не постоје релевантни прописи Европске уније са којима је потребно ускладити одредбе Предлога закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту.
 - а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
 - б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
 - в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
 - г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,
 - д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.
5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја

биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

Не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, као ни секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност. Напомињемо, да је Закон о спречавању допинга у спорту са предложенима изменама усклађен са политиком Европске уније у овој области, израженој у више докумената: „Бела књига о спорту” из 2007. године (поглавље 2.2: „Удруженим снагама у борби против допинга”. Закључци Комитета за привреду и социјална питања из 2000: „План за допринос Европске уније борби против допинга”; Саопштење Европске Комисије и Европског Парламента из 2011: „Развој европске димензије спорта” (поглавље 2.1: Борба против допинга).

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик? /
7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније? – НИЈЕ
8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

/